

Op te bergen
in de band van
19 maart 2003

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

**van de vergadering van de
Statencommissies Cultuur en Welzijn en Bestuur,
Financiën en Economie**

---

gehouden op 19 februari 2003

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Vaststelling van de agenda	2
Herhuisvesting RTV Drenthe	2
Spreekrecht	
- <i>de heer Ferrari (namens Actiecomité Stop RTV Drenthe Nu)</i>	2
Positionering Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg	32
Kaderstelling Onderzoeksprogramma 2003 Cultuur, Welzijn en Zorg	37
Sluiting	41
Toezeggingen	42

STATENCOMMISSIE BESTUUR, FINANCIËN EN ECONOMIECULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 19 februari 2003 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks, voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
K.N. Blanksma (GroenLinks)
L. Bomhof (VVD)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw M. van Dijk (D66)
J.W.M. Engels (D66)
A.J. Gaasbeek (OSD)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
Ch.C. de Haas (OPD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
J.J. van Heukelum (VVD)
H. Holman (CDA)
F. Ietswaart (D66)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
K. Niemeijer (Ouderenpartij)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
W. Nijenbrinks (VVD)
J. Prinsen (PvdA)
J.H. Schaap (PvdA)
mevrouw J. Schipper (VVD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
K.J. de Vries (CDA)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD)
H. Zomer (CDA)

Voorts aanwezig:

mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA, gedeputeerde)
H. Weggemans (PvdA, gedeputeerde)
G. Bosschers

Met kennisgeving afwezig:

A. Boer (PvdA)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
R.W. Klein Nulent (PvdA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering en heet eenieder van harte welkom.

2. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

3. Vaststelling van de agenda

De agenda van deze commissievergadering wordt conform het ontwerp vastgesteld.

4. Statenstuk 35, Herhuisvesting RTV Drenthe

Spreekrecht

De heer FERRARI spreekt namens het Actiecomité Stop RTV Drenthe Nu. Het actiecomité vertegenwoordigt een groep verontruste burgers uit de samenleving en is tegen de miljoenensteun ten behoeve van prestigieus onroerend goed. Hij vraagt om investeringen in radio- en televisieprogramma's en niet in gebouwen. Op 4 februari 2003 heeft hij kennis kunnen nemen van voorliggend statenstuk, waarin een voorstel wordt gedaan voor de financiering van de herhuisvesting van RTV Drenthe. Na lezing van dit stuk waren er zoveel vragen en onduidelijkheden dat hij getracht heeft inzage te krijgen in de op dit statenstuk betrekking hebbende achterliggende stukken. Daar de stukken vertrouwelijk waren, heeft hij een schriftelijk verzoek aan het college gedaan ter fine van vernietiging van het genomen besluit. Gistermiddag op 18 februari 2003 om 13.45 uur - nog geen twintig uur voor de behandeling van dit stuk in deze commissie - kreeg hij het antwoord dat RTV Drenthe eerst toestemming moet geven alvorens het definitieve besluit genomen kan worden. Dit acht spreker in strijd met artikel 8, hoofdstuk 4 van de Wet openbaarheid van bestuur (WOB), die aangeeft dat het bestuursorgaan die het rechtstreeks aangaat uit eigen beweging informatie moet verschaffen over beleid, de voorbereiding en de uitvoering daarvan, zodra dat in het belang is van een goede democratische bestuursvoering. Het bestuursorgaan draagt er zorg voor dat de informatie wordt verschaft in begrijpelijke vorm op zodanige wijze dat belanghebbenden en belang

stellende burgers zo veel mogelijk worden bereikt op zodanige tijdstippen, zodat zij hun inzichten tijdig ter kennis kunnen stellen van het bestuursorgaan. Het niet verstrekken c.q. het te laat verstrekken van informatie is dus dermate in strijd met de WOB, dat hij de commissie verzoekt de behandeling van dit statenstuk te verdagen naar een later tijdstip. Hij beseft dat dit niet gebruikelijk is, maar doet een dringend beroep om deze zaak te verdagen, temeer daar uit de stukken die wel voorliggen zonneklaar blijkt dat de te verstrekken leningen en de gevolgen daarvan veel te rooskleurig zijn weergegeven. Hij staat daarin niet alleen, want hij heeft de onderhavige stukken laten toetsen door een tweetal onafhankelijke deskundigen. De conclusies liegen er niet om en daarom stelt hij aan ieder commissielid een exemplaar van het rapport "Drijfzand in Drenthe" ter beschikking. Een van de deskundigen, drs. R. van Dijk van Management Relief, merkt op dat de afschrijving van de bouwkosten geen heel jaar betreffen. Een heel jaar rente zou namelijk € 286.000,-- bedragen. In het statenstuk staat echter € 143.000,-- opgevoerd aan rentekosten, dus er zit een gat van € 143.000,--. Iets soortgelijks valt te zeggen over de afschrijving van de bouwkosten; opgegeven wordt € 109.000,-- terwijl in werkelijkheid bij een aflossing in 25 jaar dit € 285.000,-- bedraagt, zodat ook hier een gat bestaat van € 176.000,--. In totaal ontstaat hierdoor een financieringsgat van € 320.000,-- per jaar. Dat is ongelofelijk maar waar. Ook de door spreker geraadpleegde Stichting Onderzoek Bedrijfsinformatie (SOBI) in de persoon van drs. P. Lakeman, zet veel vraagtekens bij statenstuk 35. Wat te denken van de ontdekking dat niet zoals het statenstuk aangeeft de heer Welters in opdracht van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OCenW) een rapport heeft opgesteld, maar dat dit door RTV Drenthe zelf in de persoon van de heer Staal is gedaan. Dat kan zijns inziens geen fout zijn, maar een bewuste manipulatie. Ook het in het statenstuk genoemde bureau MJP van de heer Welters blijkt niet te bestaan, want bij de Kamer van Koophandel is geen inschrijving van dit bureau bekend. Dat is uitermate vreemd en als bij navraag bij de provincie blijkt dat het gaat om Welters Holding, een eenmansbedrijfje voor publicitaire aangelegenheden, dan wordt het nog gekker als het statenstuk aangeeft dat de heer Welters een risico-

analyse gedaan heeft van de te verwachten ontwikkeling van de bouwkosten. De heer Welters moet ook overal verstand van hebben. Ook het hoofdstuk in het rapport van de SOBI over de transparantie van de subsidieontvangers blijkt onthullend als de SOBI spreekt over de onemanshow van de heer Staal, want alle zeggenschap over de binnenkomende gelden ligt in handen van de heer Staal. Tevens vraagt de SOBI zich af of naar de maatstaven van de Algemene Rekenkamer het is toegestaan om overheidssubsidies te verstrekken aan stichtingen zonder bestuur. Volgens de SOBI is het een omissie in het statenstuk dat hierin niets staat vermeld over de recente machtsconcentratie bij de heer Staal. SOBI stelde al eerder de vraag of de Stichting Televisie Drenthe wel in overeenstemming met de wet opereert. De financiële analyse van de SOBI wijkt niet echt af van die van de heer Van Dijk en daarom verwijst hij omwille van de tijd naar de reeds genoemde rapporten. Overigens leest het als een spannend boek waarbij de functie van de heer Staal wel een heel bijzondere blijkt. Hopelijk heeft hij voldoende aangetoond dat de financiering zoals de SOBI die heeft geanalyseerd, aan alle kanten rammelt. Spreker vindt dan ook dat deze zaak stinkt en vraagt de commissie om dit geen stront te laten worden. Het actiecomité heeft de moeite genomen om de zaak grondig te onderzoeken, voorzover dat mogelijk was vanwege het feit dat niet in alle stukken inzage kon worden verkregen. Hij vraagt de commissie om de stem van het actiecomité, een stem van een grote groep verontruste burgers, niet ongehoord voorbij te laten gaan en hier iets mee te doen. Hij biedt de voorzitter van de commissie een exemplaar van het rapport "Drijfzand in Drenthe" aan.

De heer HARLEMAN vraagt of de heer Ferrari ook tevreden is als de commissie de behandeling van het vorenliggende stuk niet uitstelt, maar gewoon tegen het stuk stemt.

De heer FERRARI antwoordt dat dit geheel aan de commissie is, maar zelf vindt hij het tegen dit stuk stemmen door de commissie geen redelijk alternatief. Het gaat er namelijk om dat de hoeveelheid stukken die het actiecomité heeft kunnen onderzoeken zo gering is vanwege de vertrouwelijkheid van een groot aantal stukken, dat het eigenlijk niet past dat burgers niet de gelegenheid hebben gekregen om ook die stukken in te zien

voor de behandeling van dit statenstuk. Daarom acht hij het terugtrekken van dit statenstuk de beste optie.

De heer HARLEMAN merkt op dat de commissieleden wel de beschikking hebben over de vertrouwelijke stukken waar de heer Ferrari over spreekt, zodat de commissie daar wel over zou kunnen spreken.

De heer FERRARI merkt op dat de burger niet over die stukken kan beschikken, terwijl de WOB duidelijk aangeeft dat dergelijke stukken op tijd en ongevraagd aan de burger dienen te worden verstrekt door middel van het ter inzage leggen. Opvallend is dat statenstuk 35 wel een tijd lang op de website van de provincie gestaan heeft. Nadat een van de leden van het comité contact heeft opgenomen met de provincie over de kwestie rondom het Ministerie van OCenW, waarmee duidelijk gemanipuleerd is, is het stuk ineens van de website afgehaald. Dat geeft al aan dat de stukken kennelijk niet voor iedereen toegankelijk zijn. Dat stoort de leden van het actiecomité bijzonder.

De heer ZOMER vraagt hoe veel verontruste burgers het actiecomité Stop RTV Drenthe Nu vertegenwoordigt. Voorts vraagt hij wat de motivatie van de heer Ferrari is om deze actie te starten. Welk belang denkt de heer Ferrari hiermee te dienen? Wat heeft de heer Ferrari eigenlijk tegen RTV Drenthe?

De heer FERRARI geeft aan niet exact te kunnen aangeven hoeveel burgers het actiecomité vertegenwoordigt. Er is echter al jarenlang onvrede over de geldstromen die in de richting van RTV Drenthe gaan. Zo is er in 1999 al f 1,8 miljoen vrijgemaakt om de verhuizing vanaf twee locaties naar de HBS plaats te laten vinden. Dat bedrag is vervolgens als een stuk eigen vermogen van RTV Drenthe opgevoerd en daarna komen er nog eens de bedragen bij die in het voorliggende statenstuk staan. Indien er dan door sommigen wordt aangegeven dat het normaal is dat er in dergelijke projecten zulke grote bedragen omgaan, dan wordt hij daar eerlijk gezegd behoorlijk triest van, aangezien dergelijke bedragen wel door de burger - in een periode dat die burger de broekriem moet aantrekken - moeten worden opgebracht. De motivatie die spreker voor zijn

actie heeft, is al in zijn betoog in eerste termijn naar voren gebracht, namelijk er gaat veel geld naar de verbouwing van een honderd jaar oud prestigieus gebouw waarin nu nog een technisch bedrijf huist. Het is veel goedkoper om op een locatie te gaan zitten waar genoeg lokalen leeg staan en die voor € 100,- per vierkante meter per jaar te huur zijn. Een dergelijke locatie kan zonder een geldverslindende verbouwing worden betrokken omdat alle faciliteiten aanwezig zijn. Hij ziet liever dat RTV Drenthe alle geld en energie steekt in de kwaliteit van de programmering en niet in de gebouwen. Spreker heeft helemaal niets tegen RTV Drenthe, want hij vindt dat er een goede regionale omroep moet zijn. Het stoort hem dan ook dat daar niet het accent op wordt gelegd, maar op een geldverslindende huisvesting in een prestigieus gebouw. Hij heeft niets tegen het bestaan van RTV Drenthe, want deze omroep moet tot in lengte van dagen blijven bestaan.

De heer HOLMAN vraagt opnieuw hoeveel mensen er precies bij het actiecomité Stop RTV Drenthe Nu zijn betrokken en of, en zo ja, op welke wijze het comité de burgers raadpleegt.

De heer FERRARI antwoordt dat het comité heeft overwogen een advertentie te plaatsen om mensen te bewegen zich bij het comité aan te sluiten. In de krant heeft wel een stukje gestaan met het e-mailadres van het comité en daarop zijn zoveel reacties ontvangen, dat hij geen behoefte meer had om een advertentie te zetten. Op dit moment zijn volgens spreker een twintigtal betrokkenen bij het actiecomité in de statenzaal aanwezig.

De heer SCHAAP vraagt of de heer Ferrari zich kan voorstellen dat de kwaliteit van de programmering van RTV Drenthe lijdt onder de huidige huisvesting en dat het dringend noodzakelijk is dat er nu iets wordt gedaan aan die huisvesting.

De heer FERRARI antwoordt dat hij dat niet kan beoordelen, want hij is nog nooit in het huidige gebouw geweest. Als er echter in het statenstuk wordt opgevoerd dat de huidige huisvesting niet langer door de Arbo-dienst wordt getolereerd, dan heeft de Arbo-dienst daar niets over te zeggen. Een Arbo-dienst wordt namelijk ingehuurd door RTV Drenthe en die dienst geeft een analyse van wat er moet gebeuren als het gaat om individuele arbeidsomstandigheden. Dat de Arbo-dienst zou

kunnen aangeven dat de huisvesting in een bepaald gebouw niet langer acceptabel is, is bezijden de waarheid want het is namelijk de Arbeidsinspectie die aangeeft of werken in een dergelijk gebouw wel of niet mogelijk is.

De heer SCHAAP constateert dat er kennelijk bezwaren bestaan tegen de verhuizing van RTV Drenthe naar de oude HBS, want dat zou extra gemeenschapsgeld kosten. Dat is voor een deel waar, maar is wel een keuze geweest. Hij merkt op dat als RTV Drenthe naar het industrieterrein zou gaan, onduidelijk is wat er met het monumentale pand van de HBS moet gebeuren. Het is nu eenmaal zo dat het altijd gemeenschapsgeld kost als de overheid een dergelijk monumentaal pand wil bewaren en het een publieke functie wil geven.

De heer FERRARI antwoordt dat als er een advertentie wordt gezet in het Dagblad van het Noorden waarin het pand te koop wordt aangeboden, dan komen daar veel reacties op. Het gebouw zal binnen een maand kunnen worden verkocht en dan komt er een paar miljoen euro binnen bij de gemeente Assen, in plaats van dat het zo veel extra geld moet kosten.

De heer GAASBEEK merkt op dat de heer Ferrari kritiek heeft op de gevolgde procedure. Per e-mail heeft de heer Ferrari de commissieleden benaderd en spreker heeft op die e-mail gereageerd, want zijn achterban stelt het op prijs om contact met burgers te hebben. Het comité heeft echter nooit op sprekers e-mail gereageerd. Spreker constateert dat ook de procedure van het comité tekort schiet. Dat de heer Ferrari nu zijn grieven, ondersteund door een laptop en een politiek gekleurd boekwerkje, presenteert, ervaart spreker als een overvaltechniek. Hij keurt de door de heer Ferrari gevolgde procedure dan ook af.

De heer FERRARI merkt op dat de heer Gaasbeek als enige heeft gereageerd op de mail van het comité, terwijl spreker meer reacties had verwacht. Het comité heeft besloten om na deze zitting op deze reacties te reageren. Hij was blij met de reactie van de OSD, gezien wat daarin stond vermeld. Het sterkte spreker ook om op de ingeslagen weg door te gaan, maar hij heeft niet beoogd een overvaltechniek uit te voeren.

De heer GAASBEEK antwoordt dat als de reactie van de OSD de heer Ferrari heeft gesterkt, dan moet dat worden opgevat als een sterking in de discussie, maar niet in de eindconclusie.

De heer FERRARI merkt op dat als de heer Gaasbeek aangeeft dat het rapport politiek gekleurd is, de heer Gaasbeek het niet goed begrepen heeft. De rode kleur van het boekje heeft niets van doen met een politieke insteek, maar staat symbool voor een stoplicht, namelijk Stop RTV Drenthe Nu.

De heren VAN DER SCHOOT en DE HAAS merken op dat zij de door de heer Ferrari verzonden e-mail niet hebben ontvangen.

De heer FERRARI merkt op dat aan alle secretarissen van politieke partijen e-mails zijn verstuurd. Er zijn geen onbestelbare e-mails teruggekomen, dus hij zal uitzoeken waarom een aantal commissieleden geen e-mail hebben ontvangen.

Mevrouw VAN DIJK begrijpt dat de heer Ferrari zich vooral zorgen maakt over de gevolgde procedure en dat dit voorkomt uit een dreigende verspilling van gemeenschapsgeld voor RTV Drenthe. Zij vraagt of zij de heer Ferrari daarmee goed begrijpt.

De heer FERRARI antwoordt bevestigend. Hij denkt dat het hiermee niet afgelopen is, want er is een minimaal tekort van € 320.000,-- per jaar. Als het gebouw eenmaal is aangepast ten behoeve van huisvesting van RTV Drenthe, dan zal de provincie opnieuw moeten bijleggen als RTV Drenthe vraagt om een bijdrage in eventuele exploitatietekorten. Daarom is het beter dat ten halve wordt gekeerd, dan ten volle wordt gedwaald.

Mevrouw VAN DIJK vraagt of het comité ook reacties heeft ontvangen van mensen die het wel prima vinden dat op deze wijze gemeenschapsgeld wordt gebruikt.

De heer FERRARI antwoordt dat hij geen enkele positieve reactie heeft ontvangen.

De heer NIEMEIJER vraagt of de onvrede van de heer Ferrari zich ook inhoudelijk richt tegen de programma's die RTV Drenthe biedt.

Het ene is immers vaak niet los te denken van het andere, want als de heer Ferrari positief zou zijn over de programma's van RTV Drenthe, stond hij wellicht ook niet zo afwijzend tegenover dit statenstuk.

De heer FERRARI merkt op dat het ene niets met het andere te maken heeft. Zijn mening over de programma's van RTV Drenthe is op dit moment niet belangrijk. Hij vindt dan ook dat beide zaken niet aan elkaar moeten worden gekoppeld. De heer Niemeijer lijkt te suggereren dat het comité uit onvrede met de programmering dit rapport heeft laten opstellen en dat is niet terecht. De commissie dient dan ook te kijken naar de feiten die het comité in het rapport heeft aangedragen.

De heer ZOMER merkt op dat de heer Ferrari geen enkele aanmerking op de programmering van RTV Drenthe zegt te hebben, maar een van de speerpunten die in het rapport van het comité staan, is de investering in programma's en niet in gebouwen. Kennelijk is er dan toch enige ontevredenheid over de programma's van RTV Drenthe.

De heer FERRARI begrijpt niet waar de heer Zomer dat vandaan haalt. Hij gaat ervan uit dat iedereen het vak dat hij uitoefent goed moet proberen te doen en dat geldt ook voor het maken van programma's door RTV Drenthe. Dat betekent dat RTV Drenthe dient te investeren in datgene wat haar eigenlijke taak is; het maken van goede programma's.

De heer SCHAAP merkt op dat het vertrekpunt van de PvdA-fractie is gebaseerd op een aantal uitgangspunten. Het gaat daarbij om hoe er wordt aangekeken tegen publieke omroepen in het algemeen, de rol die de provincie hierin gaat vervullen, de verantwoordelijkheden die dat met zich meebrengt, welke stappen er inmiddels zijn gezet, de financiële degelijkheid en deugdelijkheid en de kwaliteit van de programmering. Dat de PvdA-fractie voorstander is van de publieke omroep is geen nieuws en is een belangrijk vertrekpunt als het gaat om het besteden van gemeenschapsgeld aan RTV Drenthe. Dat de provinciale verantwoordelijkheid veel groter wordt en dat de provincie een wettelijke plicht heeft om deze zaak goed voor elkaar te maken, is helder. In november 2002 is ook al geconstateerd dat RTV Drenthe een goede startpositie dient te krijgen.

Dat is niet alleen een constatering geweest van de PvdA-fractie, maar daar hebben ook andere fracties op gewezen. Het derde punt betreft het feit dat er inmiddels al veel is gebeurd. In 1999 hebben de staten besloten om de oude HBS te verbouwen ten behoeve van huisvesting van RTV Drenthe en de twee bestaande gebouwen af te stoten. Deze keuze had te maken met het feit dat de HBS een monumentaal pand was waarvoor een publieke bestemming werd gezocht. Dat dit gepaard gaat met de besteding van gemeenschapsgeld zal niemand verbazen, want dat gebeurt overal en zeer vaak.

De heer HARLEMAN merkt op dat het de heer Schaap toch bekend is dat in 1999 toen dit besluit werd genomen, er een plaatje lag waarbij de volledige financiering rond leek en er geen extra financiering van de provincie nodig was.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat wat de heer Harleman aanhaalt juist is. Op het moment dat het bedrag van f 1,8 miljoen beschikbaar werd gesteld zou dat net als bij de voetbalvereniging BVO Emmen de eenmalige uitgave zijn die nu opnieuw dient te worden gedaan. Het voorstel dat nu wordt gedaan is iets wat hij totaal niet had verwacht.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat er destijds in 1999 geen alternatieven tegen het licht zijn gehouden omdat dan het financiële plaatje iets negatiever bijgesteld had moeten worden.

De heer SCHAAP geeft aan wat de overwegingen waren van de PvdA-fractie om destijds voor de investering van f 1,8 miljoen te stemmen. Dat in de loop der jaren een aantal zaken veranderen, heeft de commissie kunnen constateren. In 1999 heeft de PvdA-fractie zich gebaseerd op een keuze voor de bestemming van het pand van de oude HBS. Ook de komende jaren wil de PvdA-fractie aan dat pand een publieke functie geven, en dat is een belangrijk argument voor hem. De PvdA, evenals een meerderheid van de overige statenfracties, heeft destijds bewust niet gekozen voor huisvesting op het industrieterrein.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat de heer Schaap een aantal zaken volledig uit elkaar trekt. Hij herinnert zich nog de discussie die destijds is gevoerd over bekabeling in panden op het

industrieterrein die wellicht miljoenen zou gaan kosten, dus er was haast geen andere keuze dan huisvesting in de oude HBS. Bovendien, als het gaat om de instandhouding van een monumentaal pand in Assen, dan is dat een zaak van de gemeente Assen waarvoor de provincie dus geen zorg hoeft te dragen. Met het verhaal over de bekabeling is destijds de fracties de ogen dicht gegooid, waardoor de optie van de oude HBS de enige was die leek over te blijven.

De heer WEGGEMANS vraagt zich af wie destijds de ogen van de VVD-fractie dichtgegooid heeft.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat de staten later van het college hebben moeten horen dat er in de bedragen vergissingen zijn gemaakt die enige nullen bedroegen. Van achter de college-tafel zijn vervolgens bedragen van tonnen en miljoenen genoemd.

De heer WEGGEMANS vindt het nogal kras wanneer de heer Nijenbrinks het college ervan beschuldigt dat zijn fractie zand in de ogen is gestrooid.

De heer SCHAAP antwoordt dat het verhaal van de bekabeling ook in de afweging van de PvdA destijds een rol heeft gespeeld, maar dat was voor de PvdA niet het voornaamste argument. Voor de PvdA gold destijds ook het belang van het gebruik van een prachtig pand door een publieke omroep. Wellicht dat er soms meer argumenten naar voren moeten worden gebracht dan slechts één. Er is dus destijds door de staten van Drenthe een breed gedragen keuze gemaakt voor huisvesting in het pand van de oude HBS. De beide oude gebouwen zijn inmiddels afgestoten en er wordt voortgang geboekt bij het proces van de verbouw van het pand van de oude HBS. Er ligt een erfpachtovereenkomst, dus op dit moment hebben de staten niet langer de vrijheid om nog links- of rechtsom te gaan.

De heer HARLEMAN merkt op hiertegen toch ernstig bezwaar te maken. In 1999 is voor de verbouwing maximaal f 1,8 miljoen beschikbaar gesteld. Dat RTV Drenthe dan in de wetenschap dat er nog vele miljoenen euro's bij moeten, zelfs al begint met de verbouwing en de afbraak van een deel van het pand, is geen enkele reden om

daarmee de commissie onder druk te zetten. Hij maakt dan ook bezwaar tegen de draai die de heer Schaap hierin maakt.

De heer SCHAAP neemt kennis van de opmerking van de heer Harleman. Deze lijn is nu eenmaal ingezet in 1999 en die is dezelfde als die vandaag door hem wordt doorgetrokken. Wat van belang is, is dat de commissie in de komende tijd moet kunnen vertrouwen in de cijfers die vandaag in het voorliggende statenstuk worden gepresenteerd. Dat er dan vragen overblijven, lijkt spreker ook wel duidelijk. Inmiddels is de provincie wel verantwoordelijk geworden voor RTV Drenthe en dan is het van belang dat de staten betrouwbare cijfers krijgen aangeleverd.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de heer Schaap het steeds over verantwoordelijkheid heeft, maar zorgplicht betekent ook verantwoordelijkheid voor het budget en dat is niet hetzelfde als het afgeven van een blanco cheque. Dit betekent dus niet dat welk plan RTV Drenthe ook heeft voor huisvesting, de provincie daar klakkeloos in meegaat.

De heer SCHAAP antwoordt dat hij dat ook niet heeft gezegd.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de PvdA een koppeling legt tussen verantwoordelijkheid voor welk plan dan ook aan nieuwe planvorming.

De heer SCHAAP antwoordt dat dit onzin is. Hij merkt op dat de provincie verantwoordelijk is voor het financiële reilen en zeilen van RTV Drenthe en daarom horen de staten uitermate kritisch te zijn ten aanzien van de cijfers die het college nu heeft geproduceerd.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat de commissie ook kritisch moet zijn op de wijze waarop de financiën aan de commissie worden gepresenteerd. In de leeskamer heeft hij kennisgenomen van vertrouwelijke stukken met een aantal berekeningen. Hij heeft geprobeerd voorzover mogelijk een aantal van die berekeningen na te gaan en komt tot de conclusie dat er in de exploitatie van het gebouw een probleem dreigt. De staten kunnen destijds in 1999 wel a hebben gezegd, maar dat neemt niet weg dat naar aanleiding van dreigende exploitatietekorten de conclu-

sie kan worden getrokken dat er geen b kan worden gezegd. In het betoog van de heer Schaap klinkt spreker iets te veel door dat er nu eenmaal een lijn is ingezet en dat die lijn koste wat kost dient te worden vervolgd.

De heer SCHAAP vraagt hoe het met de BTW zit, want dat is één van de vragen die ook in de rapporten aan de orde komt en waar nog niet echt een helder antwoord op is gegeven. Indien dit verkeerd uitpakt, heeft dat zonder meer gevolgen voor de exploitatie. Hoe staat het met het negatieve resultaat van 2002, waarover de staten in november 2002 geïnformeerd zijn? Is dat inmiddels opgelost? Hoe hard zijn de ramingen voor de verbouwing? Hoe zit het met de exploitatie van de komende jaren? In datgene wat nu gepresenteerd is, zit zelfs een voordelig saldo in de exploitatie, maar is dat ook gebaseerd op harde uitgangspunten? Dat is voor spreker van wezenlijk belang om te kunnen beoordelen of deze stap, waarbij veel geld gemoeid is, kan worden gezet. Als het gaat om de kwaliteit van de programmering merkt hij op dat het investeren in een publieke omroep los moet worden gezien van de vraag of de provincie zich mag en kan bemoeien met de redactie en de kwaliteit van de programma's. Toch is het moeilijk om aan een dergelijke koppeling geheel te ontkomen, want op het moment dat publiek wordt gemaakt dat de provincie bereid is te investeren in RTV Drenthe, dan maakt dat reacties los waarbij toch de kwaliteit van de programmering wordt ingebracht. Spreker denkt dat het goed is dat in de komende tijd het punt van de kwaliteit serieus wordt genomen. Dat is ook een van de redenen dat de PvdA vindt dat er moet kunnen worden geïnvesteerd in het gebouw, want dat heeft te maken met de kwaliteit van de organisatie. Wat is de rol van de Programmaraad om de kwaliteit van de programma's te bewaken? Heeft de Programmaraad een zodanige positie binnen de omroep dat haar adviezen worden opgevolgd? Is de rol van de Programmaraad voldoende bekend bij de luisteraars? Kunnen luisteraars ergens op een goede en adequate manier terecht met klachten?

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat het erom gaat of RTV Drenthe voor wat betreft de financiën kan worden geholpen bij de verbouwing van de oude HBS. Een beschouwing over programma's en de programma-inhoud staat hier los

van en dient op een ander moment gehouden te worden. De aandacht dient dus op de financiële exploitatie te zijn gericht en niet op een beschouwing over kwaliteit van programma's.

De heer SCHAAP merkt op dat de Drentse belastingbetaler er recht op heeft om op het moment dat er zoveel geld wordt gestoken in een gebouw, daar ook kwalitatief goede programma's voor terug te krijgen. Hij vraagt dus ook aandacht voor de kwaliteit van de programma's en het gaat er niet om dat de provincie die kwaliteit beoordeelt, maar om het functioneren van de Programmaraad en of deze scherp genoeg is om de kwaliteit te bewaken.

Mevrouw SCHIPPER noemt een aantal uitgangspunten waardoor de VVD zich laat leiden in haar relatie tot de publieke omroepen. In 1995 heeft de VVD voor het totstandkomen van de regionale televisie gestemd, maar vond wel dat daartoe een wurgcontract met het toenmalige Castel getekend moest worden. De effecten daarvan zijn nu zichtbaar. In 1999 stemde de VVD vóór de toekenning van f 1,8 miljoen met veel kritiek op de keuze voor het monumentale pand van de voormalige HBS. Het leek haar toentertijd een dure oplossing.

De heer SCHAAP constateert dat de VVD eet van twee walletjes. De VVD geeft steeds aan kritiek te hebben op de keuze van het gebouw, maar heeft zelf destijds wel ingestemd met die keuze.

Mevrouw SCHIPPER herinnert de heer Schaap aan de keuze die moest worden gemaakt tussen de opties die destijds voorlagen. Er is toen gesproken over de kosten van verbouwing van de oude HBS in relatie tot de hoge kosten voor de bekabeling als er voor een andere locatie zou zijn gekozen. Dat was een argument om te concluderen dat verbouwen elders een veel duurdere optie was en dat heeft ervoor gezorgd dat de VVD uiteindelijk die afweging voor de verbouwing van de oude HBS heeft moeten maken. Zij is ook niet tegen een bijdrage voor de huisvesting, want juist van een gezamenlijke huisvesting verwacht zij een goede synergie. Dat is de afweging die de VVD op dat moment heeft gemaakt, met de kennis die toen voorhanden was. Destijds zijn er verschillende bedragen de revue gepasseerd over de bekabeling en die afweging heeft zij op dat moment gemaakt. Eind 2002 stemde de VVD voor

de vaststelling van het jaarlijkse budget van RTV Drenthe, ook al lag er toen geen omroepnota of businessplan voor. Dat is er nu ook nog niet en van de omroepnota verwacht zij dat er dan gesproken kan worden over de kwaliteit van RTV Drenthe en hoe de Programmaraad daarbij betrokken is. Het is goed dat het in Nederland zo is geregeld dat de staten geen directe invloed op de programmering van publieke omroepen hebben. De VVD heeft veel over voor een kwalitatief goede regionale omroep en goede nieuwsjournalistiek, voor sportjournalistiek en de omroep als rampenzender. Zij vindt dat de regionale omroep de stem en het gezicht kan zijn van de Drentse identiteit. Niets wijst er dus op dat wat de VVD betreft het beeld nu op grijs moet. De liefde voor de regionale omroep maakt haar echter niet blind, want liefde is geen blanco cheque. Een ander keurmerk van de VVD is de financiële degelijkheid en de opdracht kritisch te kijken naar overheidsuitgaven. Die kritische houding heeft zij in de afgelopen periode gemist bij bestuurders van de PvdA. Gedeputeerde Weggemans, de voorzitter van RTV Drenthe de heer Lange en de heer Schaap stonden al een aantal weken geleden klaar om miljoenen euro's in RTV Drenthe te pompen.

De heer SCHAAP maakt hier ernstig bezwaar tegen. Mevrouw Schipper suggereert nu alsof het een onderonsje is geweest.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt slechts een constatering te doen.

De heer SCHAAP merkt op dat dit onzin is.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt dat dit geen onzin is. Verbazingwekkend is ook het gemak waarop het bestuur van RTV Drenthe het voorstel nu omarmt waar het bestuur een aantal weken geleden nog zoveel meer verlangde. Zij is ook verbijsterd over de uiteindelijke hoogte van het totale project. Hoe kan het zijn dat in 1999 een voorstel is gedaan van f 6 miljoen, terwijl het nu bijna vier keer zo hoog is, namelijk ruim € 11 miljoen? Zij is verbaasd dat niemand zich heeft afgevraagd of het ook goedkoper kan, wellicht op een andere locatie. Dit klemmt temeer nu de heer Welters in zijn brief van juli 2002 in bijlage 3 zich afvraagt of huisvesting in de oude HBS realistisch is en of de provincie wel door wil gaan op de ingeslagen weg.

Ook spreekster heeft zich verbaasd over de dubbele positie van de heer Welters. Het argument uit 1999 dat op een andere locatie gigantisch dure bekabeling met zich mee zou brengen is bij de hedendaagse technieken van tafel. Zij constateert dat de visie niet verder gaat dan de overkant. Verder krijgt zij de indruk door het lezen van het rapport Triplan dat er nu niet bepaald kritisch is gekeken naar kostenbesparende oplossingen. Triplan spreekt zich in die zin kritisch uit over het Plan van eisen. Wel acceptabel is het dat er nu het moment komt om het contract van de apparatuur te verbreken en dat in eigen beheer te doen. Uiteindelijk is dat immers kostenbesparend. In de stukken wordt gesproken dat ook RTV Oost en RTV Noord dat van plan zijn te doen. Duidelijk is nu wel dat er veel gebruik wordt gemaakt van elkaars diensten, maar niet duidelijk is of een gezamenlijk facilitair bedrijf geen goedkopere oplossing is. Daar liggen immers geen opties van voor en dat vindt zij een omissie. Het is duidelijk geworden dat het niet zo is dat slechts de helft van de rente berekend is, maar dat dit de gemiddelde rente is. Meer kanttekeningen maakt zij bij het aspect van de aflossing. Kennelijk wordt de aflossing weggecijferd tegen de afschrijving. In het statenstuk staat die aflossing immers niet ingevuld. Berekeningen leren haar dat het moet gaan om meer dan een kwart miljoen euro en dat is een substantieel bedrag. Aan het einde van de 25 jaar is RTV Drenthe opnieuw niet in staat om zelf een locatie te financieren. Zo kan immers elk bedrag worden geleend en dat scheidt een precedent naar andere organisaties. Het college heeft nadrukkelijk voorwaarden gesteld aan de financiering. Toch blijkt daaruit niet dat er veel vertrouwen is in het bestuur van RTV Drenthe, aangezien het college het noodzakelijk vindt dit bestuur onder curatele te stellen. Rondom de toezending van het statenstuk merkt zij op dat zij de tijd zo beperkt vond dat de tijd om eventueel zelf te komen met alternatieve voorstellen veel te kort is. Er is geen tijd om dit goed door te rekenen en het aantal bijlagen als vertrouwelijke stukken is zeer groot en daarin geeft zij het actiecomité Stop RTV Drenthe Nu het grootste gelijk. Niet iedereen is in de gelegenheid om op één dag al deze stukken tot zich te nemen. De twee belangrijkste vragen uit haar bijdrage betreffen de exorbitante verhoging van de verbouwkosten van f 6 miljoen naar ruim € 11 miljoen en het onbegrijpelijke aspect dat noch het bestuur, noch het college de moeite

hebben genomen om alternatieve locaties te overwegen. De antwoorden van het college zullen van het grootste belang zijn bij de definitieve positionering van de VVD. Daarnaast zal door spreekster het rapport van het actiecomité zorgvuldig gelezen worden.

De heer HOLMAN kan meegaan in de verbazing van mevrouw Schipper over de buitensporig gestegen kosten van de verbouwing. Hij hoort de VVD echter pleiten voor een alternatief, maar spreker heeft ook horen zeggen dat dat alternatief moeilijk is te realiseren. Heeft de VVD een indicatie dat het alternatief voordeliger is dan het stuk dat nu voorligt? Mevrouw Schipper doet voorts uitspraken over apparatuur en wat daarmee te verdienen is. Is het werkelijk een rol van de staten om zich te bemoeien met de exploitatie en het beheer van apparatuur? Is dat niet aan het management van RTV Drenthe om daarmee naar eigen inzicht verantwoord mee om te gaan? Ook daarin zit namelijk de suggestie dat het allemaal veel goedkoper kan, maar die indruk heeft spreker nog niet.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt dat als aan de staten wordt gevraagd om publieke middelen bij te dragen aan een organisatie, een statenlid de plicht naar de burger toe heeft om dit zorgvuldig tegen het licht te houden. Als de organisatie zelf onvoldoende vergelijkingen maakt van mogelijke alternatieven, dan is een statenlid verplicht om die vergelijkingen in de discussie te betrekken. Ten aanzien van de vraag wat een alternatieve locatie aan voordelen heeft, constateert zij dat de bouwkosten € 7 miljoen bedragen en dan kan een alternatieve locatie miljoenen euro's goedkoper uitvallen.

De heer SCHAAP vraagt of de VVD-fractie het verantwoord vindt om hier nu na vier jaar opeens de stekker uit te trekken en vervolgens opnieuw te beginnen en RTV Drenthe weer jaren te laten zoeken naar een alternatieve locatie.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt met aandacht de briefwisseling in juli 2002 te hebben gelezen. In die periode werd duidelijk dat de kosten van verbouwing van de oude HBS veel hoger waren dan vooraf was verwacht. Het enige dat er toen was gebeurd, was dat er één pand verkocht was en verder niet.

In januari 2003 heeft de VVD-fractie vragen gesteld over de onomkeerbaarheid van het proces. Tussen juli 2002 en de dag van vandaag zijn er al heel veel publieke middelen in onderzoek gaan zitten. Destijds na het verschijnen van het rapport van Welters was er een verantwoordelijkheid van de staten om naar alternatieve opties te kijken. Daar was op dat moment tijd genoeg voor.

De heer SCHAAP vraagt of de VVD-fractie op dat moment de staten heeft voorgesteld om die alternatieven te bekijken.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt destijds geen kennis te hebben gehad van deze gang van zaken. In november 2002 is er pas na veel vragen en aandringen door het college toegezegd dat nog voor de verkiezingen een beeld zou ontstaan van de kosten van de verbouwing van de oude HBS.

De heer SCHAAP vraagt of de VVD-fractie dan in november 2002 de staten heeft verzocht om onmiddellijk te stoppen met het proces en het zoeken naar alternatieven.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt dat er ook in november 2002 nog geen precieze gegevens voorhanden waren, maar de onrust van de VVD-fractie was toen al wel zo groot dat zij de motie van het CDA heeft gesteund om alles op tafel te krijgen.

De heer HOLMAN merkt op dat ten tijde van die motie het CDA al wel een redelijk inzicht had in het financiële reilen en zeilen van het proces door gewoon als statenfractie haar werk te doen. De motivatie dat de VVD toen ook geen informatie had kunnen krijgen over de financiële consequenties snijdt geen hout, want die informatie was er op dat moment wel.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt dat het college en het bestuur van RTV Drenthe een eigen verantwoordelijkheid hebben om met voorstellen naar de staten te komen. De geluiden waren in november 2002 zo divers dat daar op dat moment geen soep van kon worden gemaakt. Op dat moment was onduidelijk wat er precies aan de hand was.

De heer SCHAAP merkt op dat wanneer de VVD-fractie in november 2002 al zo verontrust was, dan had hij zich kunnen voorstellen dat de

VVD geen CDA-motie had ondersteund die oproept om alles financieel goed op een rijtje te zetten, investeringen te doen en dan op de ingeslagen weg verder te gaan, maar een motie in moeten dienen om ermee te stoppen en opnieuw te kijken naar alternatieven. Hij is het met de heer Holman eens dat in november 2002 al bekend was welke kant het op zou gaan.

De heer HARLEMAN benadrukt dat het college in het statenvoorstel van november 2002 heeft gezegd dat pas in de loop van november 2002 de gegevens over de herhuisvesting beschikbaar zouden komen, dus hoe kunnen PvdA en CDA nu aangeven dat de staten daar op dat moment al verontrust over hadden moeten zijn? Het lijkt erop dat deze partijen nu de feiten verdraaien zoals die er toen lagen, want in november 2002 was nog helemaal niet bekend welke kant het op zou gaan.

De heer ZOMER staat positief tegenover dit voorstel. Hij doet dat omdat hij het belangrijk vindt dat er een goede regionale omroep in deze provincie aanwezig is. Om reden van cultuurbeleving, nieuwsvoorziening, maar ook omdat RTV Drenthe de regionale rampenzender is, steunt hij dit voorstel, want bij een dergelijke omroep past ook een goede huisvesting en uitrusting. Goede huisvesting en apparatuur zijn immers noodzakelijke voorwaarden voor het functioneren van een dergelijke omroep.

Mevrouw SCHIPPER merkt op het tot zover met de motivering van de heer Zomer eens te zijn, alleen leidt dat bij de VVD-fractie niet tot de conclusie dat zij vóór het voorstel is.

De heer ZOMER merkt op dat er naar aanleiding van het voorstel nog wel het een en ander op te merken is. Op 13 november 2002 is bij de behandeling van het voorstel tot subsidiëring van RTV Drenthe in 2003 door de CDA-fractie een motie ingediend. De staten spraken zich over die motie bij meerderheid positief uit over het feit dat het college en RTV Drenthe het eens moeten worden over de uitgangspunten van de subsidiëring en dat de staten de financiële situatie van RTV Drenthe integraal in beeld wilden hebben. Dat wilden de staten omdat RTV Drenthe per 1 januari 2003 door het Rijk werd toevertrouwd aan de provincie met betrekking tot de financiering. Hij komt zo dadelijk nog terug op de vraag of aan de voor-

waarden van die motie is voldaan. Op dit moment ligt een voorstel voor ter financiering van de herhuisvesting van RTV Drenthe. Dit traject is in 1999 ingezet en toen zouden de provincie en de gemeente Assen samen optrekken om te komen tot een nieuwe huisvesting. Die besluitvorming tot herhuisvesting en financiering zou een synchroon proces zijn tussen Assen en de provincie, zo liet het college het de staten geloven. Dat eerste voorstel tot financiering van f 1,8 miljoen moest destijds met kunst en vliegwerk door de staten worden geloodst, want anders liepen de tijdspaden uiteen. Samen optrekken voor RTV Drenthe was destijds het parool. Van dit synchrone proces is helemaal niets terechtgekomen. De staten hadden toen al wat meer tijd nodig dan het college wenste, maar de gemeente Assen deed er nog veel langer over. In de Statencommissie Cultuur en Welzijn heeft hij gedeputeerde Brink diverse keren gevraagd naar de stand van zaken en wat de oorzaak was van die vertraging. Het enige antwoord dat hij daar steeds op gekregen heeft, was dat de gedeputeerde ook niet wist wat de oorzaak van de vertraging was. Nu zijn de staten verzeild geraakt in een situatie waarin beide overheden elkaar eigenlijk tegenwerken. De gemeente kijkt naar de bouwvergunning en de parkeergelegenheden rondom het gebouw, wat voor de provincie weer kostenverhogend werkt en te zien is hoe dit in de publieke opinie uitwerkt. Spreker suggereert dat als de gemeente Assen eisen stelt aan het parkeren rondom het gebouw, de gemeente Assen ook de financiële consequenties van die eisen dient te dragen, want dat scheelt RTV Drenthe en de provincie veel geld.

De heer HARLEMAN vraagt of de heer Zomer weet hoeveel geld dat scheelt.

De heer ZOMER antwoordt dat hij dat weet omdat dit in de stukken staat.

De heer HARLEMAN merkt op dat het verschil € 800.000,-- bedraagt, maar daarmee is dat verschil helemaal niet verklaard.

De heer ZOMER merkt op dat als de gemeente Assen voor die kosten opdraait, dat mooi is meegenomen. Hij vraagt of de provincie en RTV Drenthe het nu eens zijn over de uitgangspunten van de financiering van de omroep.

Er is een aanvraag ingediend door RTV Drenthe, het college heeft zich uitgebreid laten informeren door allerlei bureaus en vastgesteld hoeveel geld de provincie beschikbaar wil stellen, voor welk bedrag de herhuisvesting gefinancierd moet worden. Bij alle plannenmakerij zijn echter ook veel hogere bedragen genoemd en belangrijk is dan natuurlijk of bestuur en management van RTV Drenthe ook vinden of de plannen voor het vastgestelde bedrag gefinancierd kunnen worden. Hij vindt dat heel belangrijk, want hij wil geen valse start maken als het gaat om de financieringsrelatie.

Hij vraagt het college om de commissie daarover vóór de statenvergadering van 19 maart 2003 nog een signaal te geven. Op dit moment had spreker ook graag de jaarrekening 2002 op tafel gehad en die is er niet, althans die ligt nog niet bij de commissie op tafel. Van betrokkenen bij RTV Drenthe heeft hij gehoord dat de cijfers al vóór 31 december 2002 zijn aangeleverd, dus het is hem een raadsel waarom hij nog niet op de hoogte is van de exploitatie-uitkomsten van 2002. Bij de behandeling in november 2002 is daar al wel iets over gezegd, waarbij er tekorten werden gesuggereerd. Cijfers over 2002 zijn er echter nog niet en dat vindt hij geen goede zaak. Uit ambtelijke contacten heeft hij wel begrepen dat de commissie nog iets zal krijgen en daar is hij dan ook benieuwd naar. Op dit moment zou er voor dezelfde afweging ook een meerjarenbegroting moeten zijn en ook die is er niet. Hij heeft gehoord dat deze pas medio 2003 zal verschijnen. Het is toch niet zo moeilijk om de gevolgen van de investering door te rekenen in een meerjarenperspectief? Hij kan zich niet voorstellen dat bij RTV Drenthe niet de vraag is beantwoord of de jaarlijkse exploitatielasten betaald kunnen worden, want dat is wezenlijk als er een investering wordt gedaan. Ook op dat punt wil hij meer inzicht hebben.

De heer HARLEMAN constateert dat de heer Zomer enerzijds zeer indringende vragen stelt, terwijl hij anderzijds vóór het voorstel is. Dat kan spreker zich niet voorstellen.

De heer ZOMER merkt op dat hij heeft gezegd dat hij het voorstel positief zou benaderen. Letterlijk heeft hij gezegd dat hij positief staat tegenover dit voorstel.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat hij de heer Zomer heeft horen zeggen dat hij vóór dit voorstel is.

De heer ENGELS heeft zojuist de fractievoorzitter van het CDA horen zeggen dat de staten zich niet zozeer zouden moeten bemoeien met de exploitatie en de validiteit van het beheer van RTV Drenthe. Hij merkt op dat de heer Zomer daar nu wel heel diep op in gaat.

De heer ZOMER merkt op dat de staten zich zonder meer moeten bemoeien met de uitkomsten van de exploitatie van RTV Drenthe, maar dat is iets anders dan zich te bemoeien met het management om te kijken waar er voordelen kunnen worden behaald en hoe er goedkoper gewerkt kan worden. Dat is wezenlijk iets anders en de provincie moet dan ook niet op de stoel van de directie van RTV Drenthe of de Raad van Toezicht gaan zitten. De staten dienen naar de totale uitkomsten te kijken en vast te stellen of de provincie deze al dan niet wil financieren.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat één van de wezenlijke onderdelen van het statenstuk een forse investering in aanschaf van apparatuur is en door die aanschaf kan RTV Drenthe goedkoper gaan werken. Dat is toch een heel wezenlijk punt en betreft geen kostenbesparende maatregel waarvan enkel de directie van RTV Drenthe kan inzien of deze kostenbesparend is. Het gaat daar over forse investeringen waarmee ook de VVD-fractie instemt. Indien die investering eerder had gekund, had dat wellicht zelfs al eerder gemoeten. Het goedkoper kunnen werken vanwege de aanschaf van eigen apparatuur in plaats van die apparatuur te huren, betreft een heel normale gang van zaken.

De heer GAASBEEK vraagt of de heer Zomer probeert te zeggen dat hij als hij alle cijfers kent op grond van exploitatiecijfers, de toekomst er wat dat betreft positiever uit kan zien dan op dit moment door een aantal fracties wordt voorgesteld.

De heer ZOMER antwoordt dat bij de behandeling van de subsidieaanvraag in november 2002 is gesuggereerd dat er nog tekorten van enige tonnen in euro's zouden zijn. In het statenstuk wordt gerept over bezuinigingen in de exploitatiesfeer

als in apparatuur wordt geïnvesteerd in plaats van deze te huren. Dat lijkt dus positief. Hij heeft nog geen definitief beeld van 2002 en ook geen beeld van de begroting voor de komende jaren, rekening houdend met deze investeringen. De investeringen leiden tot kapitaallasten en die lasten staan in de begroting vermeld. Waar dit precies op uitkomt, is heel wezenlijk voor de commissie, want indien er nu groen licht wordt gegeven met als gevolg dat in de eerste jaren zeer hoge tekorten in de exploitatiesfeer ontstaan, dan moeten de staten eerst tot tien tellen alvorens hiermee in te stemmen.

De heer HOLMAN merkt op dat er kritiek is op de procedure zoals deze tot nu toe is verlopen. Met die kritiek is het CDA het eens en dat zit in het betoog van de heer Zomer. Hij dringt dan ook aan op helderheid en duidelijkheid en indien de voorlopige cijfers er zijn, dan moet de commissie daarover kunnen beschikken. Er dient eerst duidelijkheid te zijn over het verlies van vorig jaar en de afhandeling daarvan. Daarover bestaat nog veel onduidelijkheid. Als er een opzet van een meerjarenraming is dan wil hij die ook zien, want hij kan zich niet voorstellen dat de gevolgen van deze investeringen door RTV Drenthe niet zijn doorberekend in een degelijke meerjarenraming en dat die meerjarenraming sluitend is. Ook daarover had hij duidelijkheid gewild, maar die is er nog steeds niet. Het gaat erom dat er eindelijk eens helderheid komt en dat RTV Drenthe kan gaan doen wat het moet doen, namelijk het maken van goede programma's.

De heer ZOMER merkt op dat de heer Schaap ook al de onzekerheid met betrekking tot de BTW noemde. Als dat onverhoopt voor RTV Drenthe negatief uitpakt, leidt dat dan tot een additionele subsidieaanvraag? In het stuk wordt ook melding gemaakt dat slechts ten dele hypothecaire zekerheid kan worden gegeven voor de geldnemingen. Dat zou in kunnen houden dat de executiewaarde van het gebouw na verbouwing minder is dan het bedrag van de lening. Is er gedacht over aanvullende zekerheden door middel van het in onderpand nemen van apparatuur? Het is evident dat de kosten van de voorgenomen verbouwing veel hoger zijn dan drie jaar geleden. In de stukken die ter inzage lagen is voldoende aangegeven waar het verschil precies in zit, doordat er een redelijke specificatie is gegeven. Ook spreker heeft echter

zo zijn bedenkingen en brengt de staten in herinnering dat de salamitactiek ongeveer net zo werkt. In 1999 is er namelijk een plan voorgelegd waarin aan de staten f 1,8 miljoen is gevraagd, terwijl er toen een bedrag voor RTV Drenthe overbleef waardoor alles haalbaar leek. Dat geld hebben de staten gegeven met als gevolg dat er een kar op de rails is gezet die is gaan rijden en nu moeten de staten er opnieuw een beetje geld bij leggen.

Mevrouw SCHIPPER weet niet wat de heer Zomer onder een beetje geld verstaat, maar dat beetje is wel het verschil tussen f 6 miljoen en € 11 miljoen. Dat vindt spreekster nou niet bepaald een beetje geld.

De heer ZOMER beaamt dat dit inderdaad geen beetje is.

De heer HARLEMAN heeft geen vragen aan het college en gaat in de beste dualistische traditie in discussie met de commissie. Allereerst stelt spreker dat GroenLinks voorstander van een goede regionale omroep is, maar in tegenstelling tot de PvdA wil hij dat niet verwarren met het onderwerp dat nu op tafel ligt. Indien een willekeurig bedrijf het bedrag zou vragen dat RTV Drenthe vraagt en de staten zouden daar niet kritisch op reageren, dan zou RTV Drenthe de staten aan de schandpaal nagelen. Hij zal dan ook dit voorstel zeer kritisch benaderen en verwacht vanavond op RTV Drenthe dan ook een uitgebreide uitzending van zijn bijdrage aan de discussie terug te zullen zien. Wat betreft het actiecomité heeft GroenLinks ook geen mail ontvangen, dus heeft GroenLinks ook niet kunnen reageren. Hij heeft gehoord welke vragen er door de commissieleden aan de heer Ferrari zijn gesteld en vindt het een onjuiste vraag om aan een actiecomité de vraag te stellen hoeveel mensen zij vertegenwoordigen. Dat is namelijk volstrekt onbelangrijk, want één persoon is genoeg als deze goede argumenten naar voren brengt. Er moet dus niet aan een actiecomité worden gevraagd uit hoeveel personen het bestaat, maar er moet naar argumenten worden gevraagd. Het actiecomité dient wel te accepteren dat het niet over alle stukken beschikt. Dat doen de commissieleden wel en in zijn verhaal zal spreker er ook af en toe uit citeren om zijn verhaal te onderbouwen. Na lezing van alle stukken is spreker van oordeel dat het college de feiten onjuist weergeeft en daarmee de staten op het verkeerde been zet.

In 1999 hebben de staten besloten dat er een eenmalige en maximale bijdrage van € 813.000,-- aan RTV Drenthe zou worden gegeven voor de verbouwing van de voormalige HBS. RTV Drenthe weet dus al jaren waar het aan toe is, namelijk dat er niet meer geld als de genoemde € 813.000,-- wordt verstrekt. Indien de omroep toch meer geld wil, dan zal daar een erg goed verhaal achter weg moeten komen. De totale begroting bedroeg in 1999 € 3 miljoen en indien de prijscompensatie daarin wordt verwerkt is dat nu € 3,6 miljoen. Die begroting was destijds sluitend en RTV Drenthe heeft toen verzekerd dat zij met dat bedrag uit kon. De begroting bedraagt echter nu € 7,1 miljoen en het college geeft als verklaring daarvoor de prijsstijgingen, het niet meenemen van een aantal kostenramingen door het bureau Veldkamp en de ondergrondse parkeerruimte. Uit de stukken komt echter een ander beeld naar voren. In het bedrag van € 3,6 miljoen zijn de prijsstijgingen wel meegenomen, dus wat dat betreft is de uitleg van het college onjuist. De nieuwe parkeergarage is 518 m² groter dan gepland in 1998, terwijl de totale uitbreiding van het pand 1.100 m² is. Indien er dus wordt gezegd dat de uitbreiding is te wijten aan de parkeergarage, dan is dat volstrekt onjuist, althans in ieder geval onvolledig. De kosten daarvan bedragen bijna € 2 miljoen. Het bureau Veldkamp heeft voorts een bedrag van € 1,5 miljoen niet meegenomen in de kostenramingen, dus het college moet in het vervolg niet meer met dergelijke slechte rapporten aan komen zetten. Hij moet ervan uit kunnen gaan dat als het college of RTV Drenthe aan komt met een rapport, dat dat volledig is en dat er niet zomaar € 1,5 miljoen wordt vergeten. Bovenop het bedrag van € 7,1 miljoen komt nog een bedrag van € 4 miljoen voor apparatuur. De heer Welters wordt vaak geciteerd door het college, maar niet op dit punt want Welters zegt in zijn rapport dat de aanschaf van apparatuur en technische faciliteiten buiten de discussie over nieuwbouw moet blijven, daar dit onderdeel vormt van de reguliere exploitatie van RTV Drenthe. Dit wordt door het college niet geciteerd.

De heer GAASBEEK vraagt of de heer Harleman aanwezig is geweest bij het werkbezoek aan RTV Drenthe op 11 september 2002. Toen is over deze zaken uitgebreid voorlichting gegeven door de voorzitter van RTV Drenthe.

De heer HARLEMAN merkt op dat hij niet precies op de hoogte is van wat op die voorlichtingsbijeenkomst aan de orde is geweest, maar hij baseert zich op iemand die gepresenteerd wordt als onafhankelijke deskundige en hij kan zich voorstellen dat de directie van RTV Drenthe minder onafhankelijk is als die deskundige. Die deskundige geeft aan dat dat verhaal over apparatuur en faciliteiten nu niet meegenomen moet worden, aangezien dat bij de discussie over de exploitatie thuis hoort. Het valt hem dan op dat het college dat advies niet overneemt.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat in de nieuwe exploitatieopzet, gebaseerd op de begroting 2003 zoals deze er nu ligt, volledig rekening is gehouden met de kosten van de apparatuur. De heer Harleman wordt door dat stuk dus volledig bediend.

De heer HARLEMAN constateert dat die begroting 2003 en exploitatieopzet nog steeds niet in zijn bezit zijn. Vóór de verkiezingen zou de commissie inzicht krijgen in de meerjarenexploitatie van RTV Drenthe.

De heer WEGGEMANS merkt op dat in november 2002 is vastgesteld welk bedrag RTV Drenthe krijgt. Kijkend naar het staatje waarin dit statenstuk is opgenomen, is exact dat bedrag van 2003 het uitgangspunt geweest. Daarin is tevens meegenomen datgene wat er nu gebeurt in het kader van de investeringen en dan blijkt dat dit volledig blijkt te sluiten. Sterker zelfs, dan blijft er nog een batig saldo over. In die zin zal de heer Welters in de begroting 2003 en exploitatieopzet worden bediend.

De heer HARLEMAN merkt op dat de heer Weggemans geen sprookjes moet vertellen. Het college stelt voor om aan RTV Drenthe €4 miljoen te lenen. Als het college dit in november 2002 had geweten, dan had het college toen al kunnen meedelen dat de exploitatie rond zou zijn als de provincie nog eens een semi-schenking zou doen van €4 miljoen. Daar heeft het college het destijds nooit over gehad. De heer Weggemans kan spreker dan ook niet om de oren slaan met een exploitatieopzet uit 2003 wat onjuist is, want het college komt nu met een aanvulling in de vorm van het verzoek om een lening van €4 miljoen te verstrekken. Het college heeft toegezegd dat er

een meerjarenoverzicht van de exploitatie zou komen. In het stuk geeft het college aan dat dat overzicht later pas komt, terwijl de heer Welters zegt dat de discussie over de aanschaf van nieuwe apparatuur in het kader van de discussie over de meerjarenexploitatie zou moeten worden gevoerd.

De heer WEGGEMANS merkt op dat het college een meerjarenraming heeft ten bedrage van €6,7 miljoen, met daaraan gekoppeld de indexering. Dat is het bedrag en dit zal nooit meer zijn.

De heer HARLEMAN merkt op dat er nu allerlei cijfers over tafel gaan die hij graag op papier wil zien. Hij gaat niet met de gedeputeerde in discussie als deze een paar miljoen euro over tafel gooit.

De heer WEGGEMANS merkt op dat de staten in november 2002 hebben besloten over de subsidie aan RTV Drenthe in 2003, inclusief de jaren 2004, 2005 en 2006 in de vorm van een meerjarenraming. Dat is niet gebeurd in de vorm van een besluit, maar die bedragen zijn wel geïndexeerd en staan in het statenstuk. Het is het college geweest dat heel duidelijk naar RTV Drenthe heeft aangegeven wat de stand van zaken was.

De heer ZOMER merkt op dat in die exploitatieopzet over meerdere jaren niet de gevolgen van de investeringen in de verbouwing waren verwerkt.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat de gevolgen van de investeringen in de verbouwing staan verwerkt in het voorliggende statenstuk.

De heer HARLEMAN merkt op dat de heer Welters heeft gezegd dat de discussie over de investering van €4 miljoen in apparatuur gevoerd dient te worden in het kader van de discussie over de exploitatie. Die discussie moet nog komen. Hij is dan ook van oordeel dat GroenLinks op dit moment niet met het bedrag van €4 miljoen akkoord kan gaan, want dat wordt besproken op het moment dat de meerjarenexploitatie duidelijk is. Het is niet zo dat de heer Welters in zijn rapport aangeeft dat het pand van de oude HBS duur is, maar dat het pand té duur is en dat is een heel ander verhaal. Welters geeft aan dat de huisvestingskosten exorbitant stijgen. Gekozen is voor een té dure oplossing voor de nieuwbouw en

indien deze oplossing gehandhaafd blijft, dan zal bekeken moeten worden of het te financieren bedrag met vreemd vermogen omlaag gebracht kan worden, zodat de rentelasten aanzienlijk omlaag gebracht kunnen worden, zo geeft Welters aan. Direct daar achteraan komt een brief van een ambtenaar van het Ministerie van OCenW waarin wordt aangegeven dat deze verontrust is over de enorme verbouwkosten die het college van plan is te gaan maken en het feit dat daar nog geen sluitende financiering voor aanwezig is. Een dergelijke forse investering heeft grote gevolgen voor de exploitatie van de regionale omroep. Deze ambtenaar hoopt dat de staten in het conceptadvies van de heer Welters voldoende aanleiding zien om de geplande investeringen nog eens grondig te bestuderen en eventueel zelfs te herzien. Deze brief was van juni 2002. Ook het rapport van Triplan is ongelofelijk kritisch, ook na de antwoorden van RTV Drenthe, en vindt dat het Plan van eisen ondoordacht, slecht en niet goed uitgewerkt is. Het college heeft in november 2002 laten weten dat in de loop van november gegevens waren te verwachten over de nieuwbouw van RTV Drenthe. Uit de rapporten blijkt dat er al in 2001 bekend was dat er aanzienlijke overschrijdingen aan zaten te komen en het eerste rapport daarover dateert al van januari 2002. Het college heeft geen enkele aanleiding gezien, zelfs niet toen in november 2002 werd gesproken over de exploitatie, om tegen de staten te zeggen dat er wel eens een probleem zou kunnen ontstaan rondom de huisvesting. Dit doet spreker sterk denken aan de NMBT-affaire waar het college hetzelfde deed, namelijk verzuimen om de staten in te lichten ondanks het feit dat er al veel aanwijzingen waren dat het helemaal fout ging. Het college doet nu net alsof er helemaal niets aan de hand is. Terecht is er zojuist het woord salamatietiek gebruikt; eerst wordt er €800.000,- gevraagd voor nieuwbouw en renovatie, waarna er steeds meer aanvullende kosten en tegenvallers worden gepresenteerd en de commissie het gevoel krijgt dat de weg terug er niet meer is omdat er zelfs al verbouwd wordt en er dus al geld voor de verbouwing is uitgegeven. Hij heeft ernstig bezwaar tegen deze gang van zaken. Uit de rapporten blijkt ook dat in oktober 2002 er een sluitende financiering lag voor meer dan €8 miljoen, terwijl de kosten van de nieuwbouw iets meer dan €7 miljoen waren, zodat dit bedrag met de beschikbare financiering volledig was gedekt. Nu vier maanden

later lijkt dat hele verhaal verdwenen te zijn, terwijl daar met geen woord over gesproken wordt. Natuurlijk zal dat wel iets te maken hebben met de exploitatieopzet die nog besproken moet worden, maar dit wil hij wel met het college bespreken op het moment dat de exploitatie op tafel ligt. Daar komt bij dat het college een eigen vermogen schat dat aanzienlijk lager ligt dan waar de heer Welters op uitkomt. Het voorstel is nu dat de provincie een schenking geeft van €1 miljoen en een lening verstrekt van €7 miljoen. De VVD heeft er al op gewezen dat er niets is geregeld over terugbetaling. Dat betekent dat 25 jaar lang €7 miljoen is onttrokken aan de openbare middelen, terwijl er geen zicht is of RTV Drenthe dat terug kan betalen. Dat zal wel betekenen dat over 25 jaar de staten moeten besluiten om het bedrag alsnog maar te schenken. Bij ieder ander bedrijf zouden de staten op hun achterste benen staan als het college met dergelijke voorstellen zou komen. Provinciale staten hadden in 1999 geen redenen om te veronderstellen dat de eenmalige maximale bijdrage aan RTV Drenthe onvoldoende zou zijn. De huidige hogere kosten worden veroorzaakt door een onvolledig rapport Veldkamp en naderhand een door RTV Drenthe uitgebreid bouwplan. RTV Drenthe en het college hebben in 2002 dringende adviezen gehad om voor RTV Drenthe een andere oplossing te zoeken, maar dat is door het college genegeerd. Het college heeft voorts verzuimd om de staten tijdig in te lichten over de kostenoverschrijdingen. Het statenstuk 35 geeft dus een onjuist beeld van oorzaken en gevolgen. Hij volgt het advies van Welters om de investeringen in apparatuur te bespreken wanneer er inzicht bestaat in de exploitatie op langere termijn. Volgens de gegevens van RTV Drenthe waren er in oktober 2002 nog voldoende financieringsmiddelen om de nieuwbouw te financieren. Er zijn geen argumenten aanwezig om te veronderstellen dat dat slechts vier maanden later niet meer het geval zou zijn. Hij neigt er dan ook naar zijn fractie te adviseren om met dit voorstel niet akkoord te gaan.

(De voorzitter schorst de vergadering van 10.29 uur tot 10.35 uur.)

Mevrouw VAN DIJK spreekt haar waardering en begrip voor de bezorgde burgers op de tribune uit. Zij heeft zelf ook in actiegroepen gezeten alvorens de politiek in te gaan en weet precies hoe dat

voelt en hoe dat overkomt. Zij begrijpt dat burgers soms het gevoel krijgen dat zij bewust door de politiek worden gemanipuleerd en dat zij daar erg ongerust over worden. Zij begrijpt en waardeert dat het actiescomité zich hier sterk voor maakt. Er is bezorgdheid rondom de gevolgde procedure en GroenLinks haalde de gang van zaken rondom "vergeten" bedragen al aan, wat naar bewuste manipulatie riekt. De staten hebben recht op een deugdelijke en betrouwbare argumentatie en die verwachten zij dan ook van het college voordat zij hun definitieve conclusie of eindoordeel vormen. Als rechtgeaarde democraat kwam bij haar meteen het verlangen naar een referendum met betrekking tot dit onderwerp op, zodat kan worden vastgesteld hoeveel burgers vóór en hoeveel er tegen dit voorstel zijn. Er bestaat echter geen verordening voor een raadplegend referendum in deze provincie, zodat dit niet mogelijk is.

De heer HARLEMAN merkt op dat er binnenkort wel verkiezingen zijn, waarbij dit onderwerp als stemmentrekker gebruikt zou kunnen worden.

Mevrouw VAN DIJK denkt dat de herhuisvesting realistisch is en verder niet ter discussie behoort te staan, al was het alleen al vanwege Arbo-technische redenen. Verder levert het ook efficiencyvoordelen op en alleen om die redenen is herhuisvesting noodzakelijk. Uit het rapport blijkt wel dat er gekozen is voor een té dure oplossing, namelijk herhuisvesting in een monument. Bovendien zorgt de gemeente Assen voor een behoorlijke toename in de kosten door te stellen dat er bij dit monument een parkeergelegenheid moet komen. Voor deze té dure huisvesting kan de provincie wel kiezen, maar dan moet daar wel een degelijke onderbouwing onder komen te liggen. Te stellen dat een goede huisvesting essentieel is voor een hoogwaardige kwalitatieve omroep is niet helemaal hard te maken, want radio Veronica kon destijds zelfs vanaf een schip op zee prachtige en goedbeluisterde programma's maken. Goede programma's worden gemaakt met goede ideeën, goede mensen en goede apparatuur. Daarbij is verantwoorde huisvesting wenselijk. Er is echter een verschil tussen goede huisvesting, verantwoorde huisvesting en uiterst fraaie huisvesting, want die begrippen zijn niet identiek. Alles wat verder gaat dan verantwoorde huisvesting betreft een keuze die de partijen maken. Dat is een keuze waar geld en inzet van de provincie

Drenthe, RTV Drenthe en de gemeente Assen voor nodig is. Wat dat betreft valt het haar op dat de gemeente Assen geen andere bijdrage levert dan het zorgen voor een forse toename van de kosten. Wel heeft zij het begrepen dat de gemeente Assen het pand voor een symbolisch bedrag overdraagt, maar als er aan de andere kant dan wordt bedacht dat er dure parkeergelegenheid moet komen, dan helpt dat niet echt veel. Het voorliggende stuk bevat een ambitieus huisvestingsplan voor een omroep die zelf onvoldoende financiële draagkracht heeft en nog geen half miljoen luisteraars bedient. Indien het provinciaal bestuur echter waarde hecht aan het feit dat de Drentse radio en televisieomroep ook enige uitstraling heeft, dan moet daar wel geld voor beschikbaar worden gesteld. Dat is dan een bewuste politieke keuze. De D66-fractie kan een heel eind meegaan in die ambities, aangezien dit een bijdrage kan leveren aan een bruisender en levendiger imago voor Drenthe. Deze ambitie schiet zijn doel echter voorbij wanneer het via een constructie gaat die te zwaar op de exploitatie van RTV Drenthe gaat drukken en dan ten koste zal gaan van de kwaliteit van de programmering. RTV Drenthe als een van de representatieve visitekaartjes van de provincie en de gemeente Assen moet ook als zodanig gefinancierd worden, zodat de omroep zelf haar geld kan gebruiken voor datgene waarvoor zij er is, namelijk het maken van goede en aantrekkelijke programma's. De krantenberichten dat het college aanvankelijk meer geld wilde geven dan lenen, zijn in dat opzicht interessant. Hoe zat dat en wat is daaraan veranderd?

De heer WENDT merkt op dat door omstandigheden tussen directie en bestuur van RTV Drenthe en zijn fractie nog geen officieel overleg heeft plaatsgevonden, waardoor enige opheldering vanaf die kant verschaft kon worden aan zijn fractie. Medewerkers van RTV Drenthe hebben de ChristenUnie echter meerdere malen meegedeeld dat het besluit tot vestiging in de oude HBS wel is genomen maar niet bepaald de eerste voorkeur is voor professionele technici en journalisten. Het gebouw blijft wat dat betreft behelpen. Hij vraagt zich als leek dan af hoe het overleg op dit punt verlopen is. Is er dan inderdaad maar één persoon die beslist? In december 1999 hebben de staten zich akkoord verklaard met een eenmalige bijdrage aan RTV Drenthe van f 1,8 miljoen ter

verlaging van de investeringskosten en pas dan als aan alle financiële en juridische voorwaarden was voldaan. In zijn ogen is er een nieuwe situatie ontstaan, want er wordt de staten een geheel nieuw beeld geschetst. De oren zijn de provincie flink gewassen door de heer Welters, die in zijn rapport over een veel te dure oplossing spreekt. Is er ook maar één moment overwogen om na constatering van deze blunder uit te zien naar een andere oplossing, te weten naar een ander gebouw elders in de provincie, dat voor een aanmerkelijk lager bedrag aangekocht, gehuurd dan wel verbouwd zou kunnen worden? Nadat verborgen gebreken boven water zijn gekomen, heeft de nieuwe eigenaar immers nieuwe rechten. In die zin kan de provincie zich ook afvragen of zij bereid is te leren van statenexcursies, zoals een aantal jaren geleden naar de studio's in Keulen? Spreker had in zijn onnozelheid verwacht de binnenstad van Keulen te mogen aanschouwen, maar kwam terecht op een industrieterrein ergens ver weg van de binnenstad. Vanuit die studio's worden echter wel miljoenen mensen bediend met goede programma's. Ook RTV Oost zit niet in de binnenstad van Zwolle. De kosten van het gebruik van dit schoolgebouw zijn in de loop van drie jaar gestegen van f 1,8 miljoen naar f 18 miljoen, een vertienvoudiging van de kosten. Wat staat de staten in dit opzicht nog meer te wachten? Is RTV Drenthe nu echt niet in staat om meer geld te lenen bij gewone commerciële geldverstrekkers en waarom lukt dit dan niet? Is dat een kwestie van onvoldoende vertrouwen en hoe groot is het risico dan voor de provincie?

De heer HARLEMAN vraagt hoe de heer Wendt weet dat commerciële geldverstrekkers geen hypotheek willen verstrekken. Dat staat namelijk in geen enkel stuk, in tegendeel zelfs.

De heer WENDT antwoordt dat geldverstrekkers wel een hypotheek willen verstrekken, maar niet het grote bedrag dat de provincie nu bereid is te lenen.

De heer HARLEMAN merkt op dat in de stukken staat dat een commerciële bank bereid is om een hypotheek te verstrekken en zelfs nog een hoger bedrag aan hypotheek te geven.

De heer WEGGEMANS merkt op dat met garantstelling door de provincie alles mogelijk is bij commerciële banken.

De heer HARLEMAN constateert dat de financiering dan rond gemaakt kan worden zonder bijdrage van de provincie, mits de provincie bereid is om garant te staan.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat bij een dergelijke constructie RTV Drenthe moet lenen tegen een hogere rente en op andere voorwaarden.

De heer WENDT merkt op dat in argument 1.4 in het statenstuk staat dat er tegenvallende reclameopbrengsten zijn. Waardoor worden die tegenvallende resultaten veroorzaakt? Is dat door het weinige kijk- en luisterpubliek? Is de provincie dan wel vraaggestuurd bezig en verliest RTV Drenthe niet steeds meer publiek? In argument 1.6 is te lezen dat het eerste ontwerp van RTV Drenthe over de werktuigbouwkundige en elektrotechnische kant van de zaak volstrekt onvoldoende was. Daarmee werd het latere ontwerp vele miljoenen duurder. Is dit niet een volstrekt nieuwe financiële voorwaarde waardoor de provincie zich niet langer gebonden hoeft te weten aan het gebouw van de oude HBS? Hoeveel draagt de gemeente Assen extra bij, behalve dan de eis dat er een ondergrondse parkeergelegenheid moet komen? Is ook dit niet een nieuwe voorwaarde die de provincie wakker moet schudden en er toe dient te nopen elders een plek te zoeken? Is een andere plaats nu echt zo onelegant? Het Regionaal Consumenten Patiënten Platform (RPCP) en het Centrum voor Beeldende Kunst (CBK) worden immers zonder problemen op het industrieterrein neergezet. Is dat voor een omroep dan te min? Indien de Drentse burger daarmee een financiële dienst wordt bewezen en het personeel van RTV Drenthe een betere huisvesting wordt geboden, dan is daar niets op tegen. Welke verrassingen staan hem verder nog te wachten? Het college kan niet aangeven hoe in de toekomst de wereld van regionale radio en televisie eruit zal gaan zien, maar dit verhaal is hem ook eind 2002 niet in volle klaarheid meegedeeld, terwijl het rapport Welters er al in juli 2002 was. Hij is van harte bereid mee te gaan met de argumenten 1.1 betreffende de nieuwe huisvesting, 1.2 betreffende de verantwoordelijkheid van de provincie

en 1.5 betreffende de vervanging van verouderde apparatuur. Hij heeft echter vooral moeite met het zonder enige kritische benadering de alsmaar oplopende kosten voor de verbouwing van de oude HBS als vanzelfsprekend te accepteren en te vergoeden. Er lijkt geen grens te zijn, want alles mag en kan gevraagd worden omdat niemand het kennelijk rechtstreeks in de portemonnee lijkt te voelen. Zo kan het oude gebouw van de HBS mogelijk worden bijgezet in de reeks van de Stopera, de Betuwelijn en de metrolijn Noord-Zuid, die vele malen duurder zijn geworden dan oorspronkelijk begroot is. De onzekerheid over de BTW, de verbouwingkosten, het gezamenlijke facilitaire bedrijf, de aflossing, de financiering, de exploitatie 2002, de meerjarenbegroting, het zijn allemaal nog onzekerheden, waarbij heel forse bedragen over de balk gaan. Zijn grootste bezwaar is waarom er niet is gekeken naar alternatieven nadat bleek dat dit uit de hand zou gaan lopen? Kan RTV Drenthe een lening wel terugbetalen en is ook het geld dat nu in de vorm van een lening wordt gegeven misschien niet toch een gift, maar is dit pas te merken over een aantal jaren? Heeft het bestuur van RTV Drenthe om die reden dit voorstel zo snel omarmd?

De heer DE HAAS dankt de heer Ferrari voor zijn inbreng als spreker. Hij zal het rapport van het actiecomité in zijn geheel bestuderen en meenemen in de finale afweging tijdens de statenvergadering op 19 maart 2003. Wat betreft het standpunt van de OPD in het kader van statenstuk 35 deelt hij mee dat hij daar nog geen heldere uitspraak over kan doen, daar binnen de OPD een zekere mate van verdeeldheid aanwezig is over het al dan niet steunen van de herhuisvesting van RTV Drenthe. Vele kritische opmerkingen zijn gemaakt en hij zal dan ook niet in herhaling vallen. De vragen die gesteld zijn, intrigeren hem en hij is dan ook zeer benieuwd naar de antwoorden van het college. Wat vaststaat, is dat er een trein in beweging is gezet en die trein rijdt over een bepaald spoor. Er is gezegd dat RTV Drenthe een rampenzender is, maar moeten de staten er niet voor zorgen dat de omroep niet letterlijk een rampenzender wordt? Hij overweegt dan ook op 19 maart 2003 een motie in te dienen in het kader van eventuele herziening van huisvesting. Zijn fractie is er nog niet uit en hij zal de discussie die vandaag gevoerd wordt, goed volgen en meenemen. Hij kon zich goed vinden in het betoog

van de heer Harleman en zal dit nader in de beschouwingen betrekken. Op 19 maart 2003 zal de OPD-fractie daar een definitief standpunt over innemen.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat de titel van het voorliggende stuk "Herhuisvesting van RTV Drenthe" luidt, maar er ontbreekt in die titel iets omdat het ook om vervanging van apparatuur gaat. Hij heeft de stukken doorgelezen en is allerlei bureaus tegengekomen, zoals het bureau Veldkamp dat allerlei kosten niet in het rapport heeft betrokken. Dit bureau moet dan ook op een cursus Veldwerk. Met het inschakelen van de bureaus Stevens, B&C Bouwkostenmanagement, MJP van de heer Welters, Triplan, een niet nader genoemd fiscaal adviesbureau en een aantal andere bureaus, evenals de bureaus die door het actiecomité zijn ingeschakeld, zijn in ieder geval de files rondom Assen weer afdoende verklaard. Het is ongelofelijk wat een leger mensen zich heeft beziggehouden met dit probleem. Tevens is er een verzoek geweest om het voorliggende stuk in gecombineerd commissieverband met elkaar te bespreken. Destijds is aan de staten gevraagd om eenmalig een bedrag van €816.000,-- ter beschikking te stellen, waarmee RTV Drenthe verklaarde aan alle gestelde voorwaarden te kunnen voldoen. Vele adviesbureaus dartelen vervolgens om het project heen, zowel letterlijk als figuurlijk. Bureau Veldkamp houdt geen rekening met de vernieuwing van de technische inrichting. Wat heb je nu aan een dergelijk advies, vraagt spreker zich dan af. Dat advies is toch hopelijk niet gehonoreerd? Het college adviseert f 1,8 miljoen ter beschikking te stellen en verklaart tevens daarmee te willen volstaan. Hoe anders is dit gelopen. Er was zelfs even sprake van een schenking van €4 miljoen, zo las spreker in de krant en de gedeputeerde heeft dat serieus overwogen. Even dacht spreker dat de gedeputeerde zijn naam had veranderd in Weggeefmans, maar op dat moment kwamen er weer andere berichten waarmee de schenking werd teruggebracht tot ruim €1 miljoen. Overigens is de kritiek van sommige adviseurs niet mals. De heer Welters, evenals de heer Kramer van het Ministerie van OCenW, zijn zeer ongerust over de exploitatie, terwijl het bureau Triplan aangeeft dat er sprake is van een onvoldoende beschrijving van de bouwtechnische uitgangspunten, waardoor het ontwerpproces niet goed is te besturen en

fouten niet kunnen worden voorkomen. Dat is toch niet mis. Het werktuigbouwkundige bestek is tegengesteld aan het Plan van eisen, terwijl ook de technische ruimteprogramma's haaks staan op het Programma van eisen. In een brief van 21 januari 2003 van RTV Drenthe wordt de investering op € 7,1 miljoen gefixeerd. Welgemoed schrijft het college dat in 2003 een provinciale beleidsvisie zal worden ontwikkeld. Zou dan juist een dergelijke beleidsvisie niet nu al moeten worden meegenomen in de overwegingen over datgene wat de provincie doet en/of nalaat? Die visie komt naar zijn oordeel dan ook te laat in de besluitvorming om nu gewogen te kunnen worden. Laat de provincie in haar rol van regisseur hier geen managementsteken vallen? Dat de apparatuur zo is verouderd, valt onder de categorie lijken in de kast. Ook het feit dat thans nog niet kan worden beschikt over een meerjarige liquiditeitsprognose, is meer dan een schoonheidsfout. Nu is eigenlijk het perspectief van de financiële transactie niet te beoordelen. Ondanks al deze kommer en kwel, wil de provincie toch RTV Drenthe helpen. Ter wille van een draagvlak in de samenleving - en in de kringen waarin spreker verkeert, is dat draagvlak er niet - moet naar zijn oordeel de schenking van ruim € 1 miljoen komen te vervallen door deze ook in de lening als zodanig op te nemen. Die rentedragende lening wordt dan uiteraard hoger, maar in plaats van een marktconforme rente pleit hij dan voor een zo laag mogelijk tarief. Tegelijkertijd vraagt hij om een bankgarantie, zodat er ook zekerheden bestaan tegenover de tekorten die jaarlijks dreigen te ontstaan bij RTV Drenthe. Gezien alle vragen en opmerkingen die gemaakt zijn, vraagt hij zich af of dit moment RTV Drenthe moet worden geholpen op de manier zoals die in het voorliggende voorstel wordt aangegeven. Bovendien ontbreekt het draagvlak voor het schenken van geld aan RTV Drenthe. Indien de provincie wel de helpende hand biedt, dient RTV Drenthe zekerheden te verstrekken zodat vaststaat dat dit gemeenschaps-geld binnen een vooraf vastgestelde periode terugkomt.

De heer HARLEMAN vraagt of de heer Van der Schoot het op grond van de gegevens verantwoord vindt om een lening van € 8 miljoen te doen aan RTV Drenthe, terwijl de aflossing niet is gegarandeerd.

De heer VAN DER SCHOOT antwoordt dat de heer Harleman daarin gelijk heeft. De provincie kan dit wel willen doen, maar de informatie daarover en de garanties daarvoor zijn zo gering dat dit eigenlijk niet kan. Zoals het voorstel nu voorligt, is hij er dan ook tégen.

De heer NIJENBRINKS beluistert in het betoog van de heer Van der Schoot dat indien de financiering op zich geregeld zou kunnen worden, hij toch vóór herhuisvesting in de oude HBS zou kunnen zijn. De vraag is nadrukkelijk ook of dit bedrag voor het aanpassen en verbouwen van een gebouw wel reëel en wenselijk is.

De heer VAN DER SCHOOT antwoordt dat hij de hulp aan RTV Drenthe eigenlijk wil zien als een transactie en die transactie moet worden omgeven door waarborgen, namelijk waarborgen van terugbetaling en een goed exploitatieoverzicht. In zijn betoog heeft hij aangegeven dat die antwoorden er nog niet zijn, dus indien het stuk uitgaat van een schenking dan gaat hij daarmee niet akkoord. Op het moment dat er op een of andere manier een transactie kan worden gecreëerd, waarbij het bedrag van ruim € 1 miljoen in een lening wordt betrokken, dan is er een nieuw voorstel waarvan hij aanneemt dat in dat voorstel de vragen worden beantwoord die de commissieleden hebben gesteld. Op dat moment dient alles opnieuw te worden gewogen. Hij wil dus in principe RTV Drenthe wel helpen, maar niet op deze onzekere manier.

De heer GAASBEEK spreekt zijn waardering uit voor de aanwezigheid van een groot aantal burgers op de publieke tribune en de betrokkenheid bij deze commissie. Hij heeft voorgesteld om de behandeling van dit statenstuk uit te stellen tot op het moment dat de staten er in een nieuwe samenstelling naar konden kijken. Dat was echter niet mogelijk. Spreker had graag gewild dat de overwegingen wat meer uitgekristalliseerd zouden zijn, zodat de staten meer consensus zouden kunnen bereiken. Na vele jaren ervaring met deze materie streeft hij naar een consistent beleid en daar heeft hij naar gezocht. Zijn overwegingen zijn de volgende. Al in 1999 hebben de staten zich akkoord verklaard met de gezamenlijke huisvesting van RTV Drenthe in de voormalige HBS aan de Beilerstraat in Assen.

Redengevend hiervoor was dat samenvoeging van radio en televisie efficiencyvoordelen zou opleveren en dit vanuit Arbo-technisch oogpunt ook te prefereren was. Dat vindt hij nog steeds alleszins redelijke argumenten. De zogenaamde matchingsgelden van het Ministerie van OCenW zouden goede financieringsbronnen zijn, naast de eenmalige investeringsbijdrage van de provincie. Hoe anders zou de praktijk blijken. Allereerst merkte spreker dat bij het werkbezoek van 11 september 2002 bij RTV Drenthe. Voor spreker was de inleiding van bestuursvoorzitter en oud-gedeputeerde Herman Lange voldoende duidelijk. RTV Drenthe zat dik in de problemen en alleen de provincie kon uitkomst bieden. De bestuursvoorzitter gaf aan dat RTV Drenthe in 2003 bij de provincie terug zou komen en op dit moment zit hij op de publieke tribune. Op dit moment ligt statenstuk 35 voor en kan RTV Drenthe de grootste provinciale budgetinstelling worden. Op grond van de nieuwe Mediawet draagt de provincie verantwoordelijkheid voor een kwalitatief hoogwaardige regionale omroep en dit begrip is multi-interpretabel. Dat is te merken aan het stuk. In het collegevoorstel is geen ruimte gelaten voor alternatieven en ligt er slechts een financieringsvoorstel waarmee ook RTV Drenthe zich kon verenigen. Is dit ook de keuze van de staten? Spreker stelt voorop dat zijn achterban zeer genuanceerd kijkt naar dit statenstuk, maar hij zal zelf een keuze moeten maken. Wat spreker niet wil is dat RTV Drenthe uit de provinciale gemeenschap verdwijnt en hij vindt ook dat de burgers recht hebben op een goed functionerende eigen omroep. De waardering voor RTV Drenthe is momenteel goed te noemen. Spreker wil niet dat RTV Drenthe op een bedrijventerrein in een container wordt weggemoffeld. Het mag wat spreker betreft nog meer dan nu een bruisend hart zijn.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat alle fracties tot nu toe hebben uitgesproken dat zij voor een goede regionale omroep zijn. Dan is huisvesting in een container op het industrieterrein ook niet aan de orde.

De heer GAASBEEK wil niet dat RTV Drenthe noodlijdend of afhankelijk van derden wordt. De financieringsbasis moet voldoende ruimte bieden om zich verder als publieke omroep onafhankelijk te kunnen ontwikkelen. Daarvoor wil hij duidelijke meerjarenbegrotingen met perspectief opgesteld

zien. Daarnaast wil hij van het college vernemen of, en zo ja, welke regeling er voor de BTW is getroffen. Het gebouw van de oude HBS is en blijft voor spreker een bijzonder geschikte locatie, hoewel de ondergrondse garage op een lemen onderlaag nog wel wat problemen op kan gaan leveren. Het is een locatie in het hart van deze provincie en de functies van dit gebouw kunnen zeker worden uitgebreid, wat nieuwe perspectieven aan RTV Drenthe kan bieden. Het kan een cultureel hart worden, hoewel niemand zal ontkennen dat huisvesting in een monument een dure oplossing is. Deze oplossing behoudt echter haar waarde en biedt nieuwe mogelijkheden. De apparatuur is en blijft een oud probleem. In het verleden heeft RTV Drenthe ook de participatie ervaren van de voormalige EDON. Op dat moment bood EDON de kans om de zaak draaiende te houden. Helaas was er geen sprake van vervangingsinvesteringen en eenieder weet dat technische apparatuur eindig is en zeer ontwikkelingsgevoelig. Reeds toen heeft hij betoogd dat RTV Drenthe beter eigen apparatuur kon aanschaffen en daar regelmatig op afschrijven. Spreker denkt dat dat veel goedkoper was geweest en het bood veel meer ruimte voor eigen initiatief. Het contract kan nu gelukkig worden opgezegd en dat leidt tot mogelijke bezuinigingen. De financiering is door diverse deskundigen bekeken en in orde bevonden en dat wekt vertrouwen. Spreker merkt op dat 4% van ruim € 7 miljoen geen jaarlijkse rente van € 142.000,-- betekent, maar het dubbele. Het gaat namelijk om eenvoudige interest, er is geen terugbetaling van de lening genoemd en in de annuïteits sfeer komt de jaarlijkse last nog veel hoger uit. Spreker denkt dus dat dit bedrag het dubbele moet zijn. Bovendien kan er momenteel goedkoper dan 4% worden geleend, maar wie weet wat er over tien jaar aan de orde is? Het rentepercentage kan sterk veranderen en op termijn is het risico voor de provincie. Hij vraagt zich voorts af of de toename van het personeel met 10 fte voldoende is. Er moet ook rekening worden gehouden met bijkomende personeelskosten. Wat gaat er gebeuren als de investeringskosten hoger blijken te zijn dan nu is geraamd? Er moet echter op korte termijn een beslissing worden genomen en hij is geneigd om alles overwegende, positief ten aanzien van dit statenstuk te adviseren. Daarbij gelden de vorenstaande overwegingen en positieve ervaringen uit het verleden met RTV Drenthe.

Daarnaast heeft de heer Staal elders in Groningen al aangegeven op het juiste moment de juiste aanpak te kiezen en daarvoor biedt de oude HBS rijke mogelijkheden. Bij de uiteindelijke besluitvorming laat hij de antwoorden van het college zwaar meewegen.

Mevrouw BRINK merkt op dat een aantal commissieleden heeft gesproken over een kwalitatief goede regionale omroep. Het college is het daar natuurlijk mee eens. De Programmaraad zal onderdeel zijn van de provinciale beleidsvisie die in september 2003 zal worden aangeboden. Daarin zal de Programmaraad een grote rol toebedeeld krijgen. In de afgelopen jaren hebben enkele statenleden steeds gesproken over de programma's van RTV Drenthe en daarbij is vastgesteld dat de provincie daar niets over wil zeggen omdat dit tot de verantwoordelijkheid van de Programmaraad behoort, die is samengesteld uit mensen afkomstig uit verschillende geledingen uit deze provincie. Bij de Programmaraad kan dan ook iedereen zijn klachten of waardering voor de programmering van RTV Drenthe uiten.

De heer WEGGEMANS kijkt terug naar wat in het jaar 2002 is gebeurd. In dat jaar is de provincie zich zeer intensief gaan bemoeien met RTV Drenthe. Dat was daarvoor niet zo en het is op dit moment nog steeds zo dat de regionale omroep tot de verantwoordelijkheid van het Commissariaat voor de Media behoort. Er is wel een wijziging geweest van de Mediawet, die waarschijnlijk per 1 januari 2004 zal worden ingevoerd. Midden 2002 hebben de staten geconstateerd uit contacten met RTV Drenthe dat er drie wezenlijke problemen waren, namelijk allereerst het jaarlijkse subsidiebedrag ten behoeve van de exploitatie van de regionale omroep. Daar zou de provincie per 1 januari 2004 verantwoordelijk voor zijn, maar dat hebben de staten al eerder aan zich getrokken. Het vorenstaande is ook de reden dat het college intensief met RTV Drenthe heeft gesproken over de begroting 2003 en die heeft de commissie gehad. Bijlage 10 geeft de subsidiebeschikking voor 2003 aan en dat is in overeenstemming met het besluit dat in november 2002 door de staten is genomen, waarmee RTV Drenthe een budgetinstelling is geworden. De provincie verwacht dan ook dat RTV Drenthe in 2003 binnen dit budget opereert, met het normale accres dat voor iedere gesubsidieerde

instelling geldt in de jaren daarna. In die zin weet de provincie exact wat zij kwijt is aan RTV Drenthe. Aan het einde van ieder jaar dient RTV Drenthe af te rekenen; indien er geld wordt overgehouden dan zal dat terug moeten vloeien naar de provinciale kas. Daar kunnen dan ook geen andere dingen voor worden gedaan.

De heer HARLEMAN merkt op dat toen de gedeputeerde de staten deze exploitatie voorschotelde, het college wist dat er nog veel extra geld nodig was om die exploitatie realiseerbaar te maken. Het is dus raadselachtig waarom het college heeft gemeend de staten daarover niet te informeren.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat RTV Drenthe de opdracht heeft gekregen de begroting aan te passen aan de taakstellende subsidie. Op basis van de in december 2002 door het college ontvangen aangepaste begroting heeft RTV Drenthe op 3 februari 2003 een subsidiebeschikking gekregen en daar is het traject mee gelopen.

De heer HARLEMAN vraagt waarom er nog om een extra bedrag wordt gevraagd indien de subsidie taakstellend is. Kennelijk is de begroting niet taakstellend geweest, want er moet nog € 8 miljoen bij.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat de heer Harleman te snel gaat. Het college moest eerst duidelijkheid hebben over de begroting 2003 want anders kon het college met de huisvesting van RTV Drenthe geen kant op, aangezien RTV Drenthe grote bedragen vroeg, waarvoor diverse financieringsmogelijkheden voorhanden waren.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat het college zegt dat het midden 2002 werd geconfronteerd met de budgetbepalingen en de budgetruimte die er lag. Het is interessant om te weten wanneer het college werd geconfronteerd met de stijgende kosten van de huisvesting, want dat bepaalt de kennis van het college in het vervolgtraject.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat hij zo dadelijk op het punt huisvesting zal ingaan. Het college heeft behoorlijk wat moeite moeten doen om deze problematiek in volle omvang te kunnen begrijpen, maar dat is gelukt.

De heer ENGELS vindt dat de VVD-fractie deze vraag niet mag stellen. De heer Harleman heeft gewezen op een precedent dat is geschapen naar aanleiding van de NMBT-affaire, waarbij indringend is gediscussieerd met het college of de gedeputeerde Dijks, die eerder wist dat er meer ellende op tafel lag dan de staten konden weten, de staten niet had moeten informeren. Op dat moment is onder andere door de VVD-fractie ingestemd met de werkwijze dat de staten pas geïnformeerd hadden hoeven te worden op het moment dat het college de problemen zelf goed op een rijtje zou hebben. D66 was het met die insteek niet eens, maar de VVD heeft dat toen zo afgedekt. Daarom vindt spreker dat mevrouw Schipper deze vraag nu niet zo mag stellen.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt dat zij die vraag wel mag stellen, want zij wil van het college weten wanneer het college de eerste signalen kreeg dat de kosten veel hoger zouden uitvallen. Zij vraagt dus niet waarom het college niet eerder deze informatie heeft gegeven, maar wanneer het college zelf op de hoogte was van die informatie.

De heer WEGGEMANS merkt ten aanzien van het tekort van RTV Drenthe in 2002 op dat de motie van de heer Zomer aangaf dat de staten wensten dat RTV Drenthe een goede en gezonde financiële start zou maken en dat in de toekomst niet opnieuw financiële tekorten zouden ontstaan. Het college heeft eind januari 2003 de voorlopige jaarrekening over 2002 gekregen en de staten zullen vóór de statenvergadering van 19 maart 2003 de reactie van het college op die jaarrekening krijgen. Er is een tekort bij RTV Drenthe en dat is ook aangegeven door de heer Lange. Daarom neemt het college de tijd om met RTV Drenthe te kijken wat er met het tekort gedaan moet worden en waar dat tekort door is veroorzaakt. Dinsdag aanstaande zal dit onderwerp in het college worden behandeld en eind volgende week zal de commissie de conclusie die het college daaruit heeft getrokken, tegemoet kunnen zien. De eerste indruk is dat de provincie hier met RTV Drenthe wel uitkomt en dat er geen voorstel aan de staten tot nadere financiering zal volgen. Bij de discussie in november 2002 heeft spreker ook aangegeven dat er nog een verhaal zou volgen met betrekking tot de huisvesting en dat dit geld zou gaan kosten.

Op dat moment verkeerde de provincie nog in de afweging hoe een dergelijke overschrijding betaald moest worden, ervan uitgaande dat de provincie daarin ook het een en ander te betekenen wilde hebben.

De heer HARLEMAN merkt op dat het college in januari 2002 al wist hoe groot dat bedrag was en daar heeft het college toen helemaal niets over gezegd.

De heer WEGGEMANS ontkent dit. Er is op 31 oktober 2002 een brief over de herhuisvesting van RTV Drenthe verzonden. Daarin stond hoe gigantisch hard er gewerkt moest worden en hoeveel rapporten het college zelf vond dat er nodig waren voordat er überhaupt iets gezegd kon worden over het rapport van Veldkamp en het verhaal van RTV Drenthe dat was geïnspireerd op geheel andere aannames en uitgangspunten. De commissie kan ervan uitgaan dat het college bijzonder onaangenaam verrast was over die gigantische overschrijding ten aanzien van 1999.

De heer HARLEMAN merkt op dat alle overschrijdingen die hierin genoemd worden al in januari 2002 bij het college bekend waren en niet in oktober 2002. Het college had het rapport namelijk al in januari 2002.

De heer WEGGEMANS geeft aan dat het college in januari 2002 wist dat het allemaal duurder zou uitvallen, aangezien RTV Drenthe al had opgemerkt dat zij het met de huisvesting anders moesten gaan aanpakken omdat het helemaal niet in de pas liep met wat bureau Veldkamp had aangegeven. Dat was in januari 2002 bekend en daarin heeft de heer Welters een rol gespeeld.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat het college dus in januari 2002 iets heeft geconstateerd. De vraag is wat er met die constatering is gedaan.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat in 1999 het verhaal van de duurder uitvallende bekabeling op een alternatieve locatie een rol speelde, terwijl dat probleem er vanwege de voortschrijdende technische ontwikkelingen nu niet meer is. Het speelt dus nu geen rol meer.

De heer HOLMAN merkt op dat in oktober 2002 de meerjarenraming aan de orde was. Toen lag er het voorstel om het tekort van 2002 gedeeltelijk te dekken met een bedrag van € 100.000,--. Voor dat plan voelde ook de gedeputeerde wel wat. Door de staten is toen gezegd dat dit niet door kon gaan omdat de staten helderheid en duidelijkheid wensten. Nu hoort spreker de gedeputeerde zeggen dat er een tekort is, terwijl niet wordt aangegeven hoeveel dat is en dat de verwachting leeft dat dit wel opgelost zal worden. Hoe hard is dit nu? Is het nu zo dat 2002 is afgedaan, dat er een tekort is maar dat het aan RTV Drenthe is om dit op te lossen aangezien een en ander in voorliggende getallen is verwerkt?

De heer WEGGEMANS antwoordt dat de staten van Drenthe in de aangenomen motie van de heer Zomer hebben aangegeven dat zij een rapportage over 2002 wensen die niet belastend is voor de toekomst.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt waarom het tekort dat nu bekend is en dat het college de staten nog zal toesturen, thans niet al bij de beschouwingen wordt betrokken?

De heer WEGGEMANS antwoordt dat dit tekort € 300.000,-- bedraagt. Dit is een overschrijding die is veroorzaakt doordat het Commissariaat voor de Media toestond dat in de begroting 2002 een bedrag werd opgenomen voor de herhuisvesting. Dat bedrag is uitgegeven, maar het college vindt dat het bedrag van de herhuisvesting in het bedrag voor het totale voorstel is verwerkt. Daarmee is dit tekort in de sfeer van de liquiditeit geen probleem.

De heer HOLMAN vraagt of het college dan niet de eerstvolgende statenvergadering in de nieuwe statenperiode nogmaals met het voorstel komt om een bedrag af te dekken van de exploitatie van vorig jaar.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat de staten daar vóór de statenvergadering van 19 maart 2003 bericht over ontvangen. Het is de verantwoordelijkheid van het Commissariaat voor de Media geweest om dit bedrag voor herhuisvesting al in de begroting 2002 op te nemen, teneinde alvast wat in te lopen op de huisvesting. In de ogen van het college kost het dus geen geld.

Het rapport Veldkamp is nadien een zeer bijzonder verhaal gebleken. Ook in het verleden was er een hypotheek en die koste f 300.000,-- jaarlijks en dit bedrag was ook niet gedekt in het statenstuk. Dat was ook logisch omdat de staten daar niet over gingen, want het Commissariaat voor de Media keurde de begroting goed en ging over de exploitatie van RTV Drenthe. In het rapport Veldkamp staat het verhaal van de apparatuur. Dat verhaal moet niet worden overdreven, want de radio-investeringen zitten gewoon vervat in het kapitaal van RTV Drenthe, zodat de omroep dat ook zonder de provincie kan. De oude apparatuur is afgeschreven en de aanschaf van nieuwe apparatuur voor de radio is keurig netjes gedekt in de exploitatie. Er dient echter ook geïnvesteerd te worden in televisieapparatuur, en daartoe dient tijdig de apparatuur te worden besteld. Gezien de levertijden kan het college daar niet nog eens een halfjaar over doen en per brief van 17 december 2002 heeft RTV Drenthe aangegeven wat nodig is voor die investering. Dat betekent dat een studio moet worden ingericht met technische faciliteiten voor televisie en datgene wat nu door Kalanos wordt gedaan dient in eigen beheer te komen. Dat was de wens van RTV Drenthe en toen hebben de staten gesuggereerd dat het wel eens goed-koper zou kunnen zijn om te huren. Na de nodige rapporten blijkt nu echter dat hierop juist een nettorendement kan worden behaald. Toen dat helder in beeld kwam bleek ook dat er mogelijkheden waren om een lening aan te gaan zodat niet alles "a fond perdu" hoefde te worden gefinancierd en dat binnen de goedgekeurde begroting van deze staten voor het jaar 2003 mogelijkheden zijn om geld over te houden, aangezien Kalanos duurder is dan wanneer het in eigen beheer wordt uitgevoerd.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat een investering in apparatuur die ertoe leidt dat exploitatiekosten zakken, een vanzelfsprekende investering is waar het college altijd met de staten uit zal komen indien de exploitatielasten worden verlaagd. Het gaat hier echter om exorbitante bouwkosten.

De heer WEGGEMANS merkt op dat het geld voor nieuwe apparatuur een substantieel bedrag van de lening van € 7 miljoen uitmaakt, namelijk € 4 miljoen. Binnen RTV Drenthe is berekend dat indien Kalanos wordt opgezegd, er 15 fte dienen

te komen bij de omroep. De provincie heeft hier de heer Welters op losgelaten en deze heeft berekend dat het ook met 10 fte kan. Daarmee was er een besparing in de exploitatie en daarmee kan er ook een lening gefinancierd worden. Er is inderdaad gesproken om "a fond perdu" €4 miljoen aan de omroep te schenken omdat er toen geen andere dekking was. Nu is er echter een mogelijkheid om een groter bedrag te gaan lenen en daarom is besloten om een subsidie in de vorm van een schenking van €1 miljoen te verstrekken ten behoeve van zogenaamde immateriële activa, waaronder advieskosten en dergelijke. Aangezien het hier kosten betreft waar helemaal niets tegenover staat, kon daarvoor geen lening worden afgesloten en is besloten dat de provincie dat zou gaan financieren in de vorm van een schenking. Dit bedrag is het enige extra bedrag dat de staten "a fond perdu" wordt verleend, naast de f 1,8 miljoen die al verstrekt is in de vorm van een schenking. De lening wordt echter gefinancierd en dient te worden terugbetaald aan de provincie.

De heer HARLEMAN vraagt waarom het college niet het advies van de heer Welters heeft besproken om de investering in de apparatuur niet te verwarren met de investeringen voor de nieuwbouw, zodat het college de investering in apparatuur wel opneemt in een voorstel voor herhuisvesting.

De heer WEGGEMANS merkt op dat onder punt 5 van de beleidsbrief staat dat het wordt gekoppeld aan de exploitatie. Daar staat ook de post Afschrijvingslasten van apparatuur van RTV Drenthe in. De rente van de lening is ook verwerkt in de exploitatie en die lening is bedoeld om de televisieapparatuur te kunnen aanschaffen. Er is ook over allerlei andere varianten gesproken, zoals het in eigendom nemen van het gebouw door de provincie en het "a fond perdu" in één keer financieren van de aanschaf van apparatuur, zodat RTV Drenthe daarop kan afschrijven en er na tien jaar weer nieuwe apparatuur kan worden gekocht. Het deel dat door de provincie wordt geschonken aan RTV Drenthe is na de discussie met RTV Drenthe teruggebracht naar €1 miljoen en het college is daar zeer over te spreken. De heer Harleman merkt in dat kader op dat het college dit allemaal eerder had kunnen weten, maar er is door het college, de ambtenaren, RTV

Drenthe en alle adviseurs in de laatste maanden hard gewerkt en het college heeft daar voldoende uit kunnen halen. Het rapport van Triplan is losgelaten op het rapport Veldkamp en wat nu voorligt. Het rapport beoogde antwoord te geven op de vraag hoe onredelijk de vraag van RTV Drenthe is naar een hoger bedrag voor huisvesting. Dit is afgezet tegen nieuwbouw in Flevoland. Duidelijk is dat nieuwbouw ongeveer €1 à 1,2 miljoen goedkoper is. Destijds hebben de staten echter gekozen voor huisvesting in een monument in het centrum van Assen en het is duidelijk dat dit een bedrijfstechnisch dure oplossing is. Er is echter wel gekozen voor de voormalige rijks-HBS, wat ook een bepaalde waarde met zich meebrengt. Ook als het gaat om duurzame bouw heeft spreker liever de oude HBS met nieuwbouw daarachter, dan een locatie op het industrieterrein. Het is bovendien de vraag waarin het meeste onderhoud gaat zitten.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de provincie altijd ontzettend blij is wanneer een gerenomeerd bedrijf zich op het industrieterrein vestigt in een behoorlijk gebouw. Dat is niet minderwaardiger dan vestiging in een monument. Dat monument blijft bovendien in de gemeente Assen en in Drenthe staan en dan kan ook een ander bedrijf er gebruik van maken. Een verschil van €1,2 miljoen is toch iets wat wel eens meegenomen zou kunnen worden in de overwegingen. Bovendien is RTV Drenthe op een bedrijventerrein goed bereikbaar.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat het college nog steeds vindt dat de keuze voor verbouwing van de oude HBS een verantwoorde keuze is, ook indien de rapporten van Triplan en Welters in ogenschouw worden genomen. Immers, er volgt voor een groot gedeelte nieuwbouw als onderdeel van de verbouwing, en dat maakt dat de technische faciliteiten optimaal zijn voor het personeel van RTV Drenthe. In dat kader is Triplan nodig geweest, doordat duidelijk werd waar de kostenverhogingen gerealiseerd gingen worden, terwijl het rapport Veldkamp in dit opzicht nog veel manco's kende.

Mevrouw SCHIPPER merkt op zich volledig aan te sluiten bij wat de heer Harleman naar voren heeft gebracht. De staten dienen vertrouwen te kunnen hebben in de waarde en betrouwbaarheid

van de onderliggende stukken. Destijds had zij er vertrouwen in dat dat het definitieve plaatje zou worden.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat het rapport Veldkamp niet ter inzage ligt.

De heer HARLEMAN vindt dat het college hiermee niet kan weggelaten worden. Het rapport van Veldkamp lag in 1999 ook ter inzage. Het college heeft toen een voorstel onderbouwd met een compleet financieel plaatje, waarbij voor de wijze waarop de situatie is beschreven, is uitgegaan van het rapport Veldkamp. Daarmee neemt het college verantwoordelijkheid voor de inhoud van het rapport, waardoor het college nu niet kan zeggen dat het een slecht rapport is, want daarmee brengt het college zichzelf in diskrediet.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat bij nader inzien het rapport Veldkamp niet toegesneden was op wat nu voorligt. Dat is een heldere constatering en daar wil spreker het dan ook bij laten.

De heer NIJENBRINKS constateert dat de heer Weggemans aangeeft dat het rapport Veldkamp niet alles in zich had, waardoor destijds beslissingen zijn genomen op basis van gegevens die achteraf gezien niet relevant waren. Bij die constatering komt de vraag naar voren of het niet beter is om opnieuw te beginnen en andere overwegingen in ogenschouw te nemen. Indien alle deskundigen aangeven dat er sprake is van exorbitante kostenstijgingen, dan is het toch beter om andere alternatieven op zijn minst in overweging te nemen en de staten mee te geven dat verbouwing van de oude HBS ongeveer drie tot vier keer zo duur zou uitvallen.

De heer WEGGEMANS merkt op dat het college wel alternatieven heeft overwogen in november 2002. Er is niet voor niets door Triplan in december 2002 een rapport opgemaakt. Het college heeft op basis van wat Triplan heeft aangegeven, de contra-expertise naar aanleiding van de reactie van RTV Drenthe en het oordeel van de heer Welters daarover, besloten om toch door te gaan met de verbouwing van de oude HBS omdat dat nog altijd een verantwoorde keuze is. Dat voorstel legt het college nu aan de commissie voor en indien de commissie het daarmee niet

eens is, dan dient zij dat aan te geven. Het is echter niet zo dat het college de staten chanteert door aan te geven dat de besluitvorming al te ver heen is, want de weg terug ligt nog altijd open voor de staten.

De heer NIJENBRINKS heeft diezelfde vraag ook aan het bestuur van RTV Drenthe in de persoon van de heer Lange voorgelegd en ook deze heeft aangegeven dat alternatieven nooit zijn overwogen. De verbazing daarover bepaalt zijn standpunt.

De heer WEGGEMANS merkt op dat in 1999 begrotingen en exploitaties niet werden overschreden en dat er toen alleen werd gekeken naar de bouw. Het ging ook niet over welke afschrijvingen er al waren gerealiseerd en welke investeringen de omroep kon doen in apparatuur. Destijds was dit ook geen taak van de provincie en bovendien was er geen signaal dat de provincie ooit verantwoordelijk zou worden voor de regionale omroep in het kader van de Mediawet.

De heer NIJENBRINKS merkt op dat in de provincie Noord-Holland de bouwplannen van het provinciehuis wat duurder zijn uitgevallen dan vooraf begroot. Daar worden de plannen volledig aangepast omdat er financieel volstrekt uit de pas wordt gelopen, maar de overschrijdingen daar zijn volstrekt niet zo hoog als hier het geval is.

De heer HOLMAN vraagt wat de VVD nu wil. Het CDA gaat een heel eind mee in de kritiek die de VVD heeft, maar wat wil de VVD hier nu eigenlijk mee?

De heer NIJENBRINKS antwoordt dat op zijn minst om een second opinion kan worden gevraagd om alles eens op een rijtje te zetten, aangezien de provincie wordt geconfronteerd met gigantische kostenoverschrijdingen.

De heer HOLMAN vraagt of de VVD dan dit voorstel verwerpt en wil laten uitzoeken of op een andere locatie een alternatief kan worden geboden.

De heer NIJENBRINKS antwoordt dat dat wellicht een optie is.

De heer SCHAAP vraagt waarom de VVD-fractie niet in november 2002 al, op het moment dat deze signalen volstrekt helder waren, aan het college heeft aangegeven dat het college kon doen en laten wat het wilde, maar dat de VVD in februari alternatieven op papier wilde hebben. Dat heeft de VVD helemaal niet gedaan en het ook op geen enkele wijze die kant uitgestuurd. De VVD heeft wel mede een motie ingediend waarin het college werd opgedragen om overeenstemming te bereiken met RTV Drenthe over uitgangspunten en startpositie. Dat is nu aan de orde, want indien die overeenstemming er is, is de genoemde motie ook uitgevoerd. De VVD had in november 2002 aan de bel moeten trekken en niet nu pas aan het eind van de rit.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat haar in de statenvergadering van november 2002 duidelijk is geworden dat er iets aan de hand was en in welke orde van grootte dat lag. Als gevolg daarvan heeft zij bij aanvang van het nieuwe jaar mondelinge vragen aan het college gesteld of het proces niet onomkeerbaar is. Op die vraag heeft zij geen voldoende antwoord gekregen.

De heer SCHAAP vraagt waarom de VVD dan samen met het CDA deze motie heeft ingediend. Blijkbaar heeft het CDA een volstrekt andere bedoeling gehad met die motie dan de VVD. De motie is echter ingediend om te komen tot overeenstemming over de uitgangspunten van de bekostiging en de startpositie. Dat is dus het doel van de motie.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat ook in die vergadering al is geconstateerd dat CDA en VVD een wat andere bedoeling met deze motie hadden. De VVD had een ander belang, want de VVD-fractie wilde alle informatie op tafel krijgen en dat is het vertrekpunt dat voor spreekster onder deze motie lag.

De heer WEGGEMANS merkt voorts op dat de heer Schaap en anderen hebben gevraagd naar het BTW-verhaal. In het kader van het BTW-verhaal ligt er een advies van Ernst&Young. Er is bovendien overleg geweest met de inspecteur van belasting in Assen en de verwachtingen zijn goed te noemen. Meer kan spreker er niet over zeggen, want de provincie gaat niet over de

belastingen. Bij de verbouwing van het Drents Museum heeft het drie jaar geduurd voordat het BTW-verhaal was afgerond, dus het kan nog even duren voordat hierover meer duidelijkheid bestaat. In de exploitatieafname van RTV Drenthe zit nog enige ruimte om aan het BTW-verhaal tegemoet te komen, dus spreker heeft er alle vertrouwen in dat het goed komt. De kosten van de verbouwing bedragen € 7,1 miljoen en dat bedrag is taakstellend; er komt geen cent bij wat de provincie betreft. RTV Drenthe kan zich hierop ook vastleggen, want dit bedrag is gebaseerd op cijfers die de aanbesteding naderen. Op dit moment zijn er offertes genoeg aanwezig en daardoor kan er redelijk exact een bedrag worden genoemd. Bij de apparatuur dienen er echter nog offertes binnen te komen, zodat daarvan nog niet bekend is of het vastgestelde bedrag van € 4 miljoen voldoende is. Dat bedrag van € 4 miljoen is echter ook taakstellend, dus als een en ander hoger uitvalt, dient RTV Drenthe zelf voor de oplossing te zorgen. Deze ramingen zijn alle hard en het college zal daarin ook de harde lijn aanhouden. Destijds is door RTV Drenthe een duur contract afgesloten met EDON. EDON heeft dit destijds gedaan met het lokkertje dat er meer kabels in het buitengebied zouden worden aangelegd, maar EDON heeft het in dit opzicht totaal laten afweten. Achteraf was dus sprake van een wurgcontract met EDON, terwijl de bekabeling van het platteland is gestopt. In die zin is er nu op Essent voldoende kritiek uit te oefenen en mag het contract worden opgezegd. Destijds waren er meerdere alternatieve locaties in beeld, waaronder de school schuin tegenover het station in Assen. Blijkbaar was dit een dure locatie want deze is nog steeds niet verkocht. De eisen ten aanzien van de parkeergelegenheden en het gebouw vloeien voort uit de bouwvoorschriften en daar kan de gemeente niet onderuit. De parkeergelegenheid is bovendien opgenomen in het bestemmingsplan aangezien het bij het Asser bos zit, zodat de gemeente Assen daaraan dient te voldoen. De gemeente Assen heeft wel f 1,8 miljoen geschonken doordat de oude HBS destijds voor het symbolische bedrag van f 1,- is geschonken. De gemeente Assen heeft dus wel wat gedaan, maar heeft ook nadere eisen aan het gebouw gesteld. Het gaat zelfs zover dat het Atrium waarover gesproken wordt, slechts veertien keer per jaar publiek mag trekken. Ook over het Atrium is

gesproken en Triplan vroeg zich af of dit geen duur bouwsel was. RTV Drenthe heeft kunnen aantonen dat als er geen atrium zou komen er allerlei dure muren moesten worden gebouwd en zou ook de mooie publieksvoorziening in de vorm van het Atrium niet voorhanden zijn. Welters heeft al aangegeven dat het publiek niet naar RTV Drenthe moet komen, maar dat RTV Drenthe naar het publiek toe moest. Deze elementen zitten alle verwerkt in de beleidsnota die de nieuwe staten nog zullen ontvangen. De nieuwe staten mogen volgens het college dan ook veel meer geld beschikbaar stellen opdat ook de regionale televisie goed gefinancierd wordt. Immers, radio is goed gefinancierd door het Rijk, maar televisie niet altijd. Ten aanzien van de afloop van de behandeling van het nieuwe beleidsplan in de nieuwe staten, merkt spreker op dat het huidige college daarover helemaal niets wil en kan zeggen.

De heer HARLEMAN vraagt of hij het goed begrijpt dat het college nu zegt dat de nieuwe staten meer geld voor de exploitatie beschikbaar mogen stellen. Zijn er aanwijzingen dat er na dit verhaal nog extra geld beschikbaar gesteld moet worden door de nieuwe staten?

De heer WEGGEMANS antwoordt dat dit niet moet, want het betreft eigen beleidskeuzes van de staten. Op dit moment wordt door het huidige college een zodanig voorstel aan de huidige staten gedaan dat er geen gedwongen keuzes nodig zijn in de toekomst. Hoe dat de komende statenperiode zal vergaan, weet hij niet. Datzelfde geldt voor de meerjarenbegroting die er hoort te liggen. RTV Drenthe heeft in januari 2003 de begroting voor 2003 voor elkaar gekregen. De meerjarenbegroting van het college betreft de voortzetting van 2003, met een verwerking in 2004 van wat er nu op papier staat. Dat betreft vanuit de provincie gezien de meerjarenbegroting. Dat betekent niet dat RTV Drenthe geen wensen kan hebben als zij een meerjarenbegroting maakt. Zij mogen daarbij voor 2004 best meer geld vragen aan de staten. Spreker hecht op zich nu niet aan een meerjarenbegroting, want onzeker is wat de nieuwe beleidsnota brengt. In die nota kan de provincie wel hoge eisen stellen, maar aan de uitvoering door RTV Drenthe van dergelijke eisen hangt een prijskaartje. Waarom zou de provincie dan nu voor

RTV Drenthe een min of meer vaste meerjarenbegroting wensen die losstaat van het provinciale bedrag?

De heer HOLMAN vraagt of RTV Drenthe datgene wat haar nu wordt opgedragen uitvoerbaar acht gezien datgene wat de staten al ter beschikking hebben gesteld.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat zoals er nu door RTV Drenthe gewerkt wordt met de uren die er nu worden uitgezet en alle faciliteiten die er zijn, er meerdere jaren kan worden gewerkt mits een bepaalde subsidie wordt gegeven. Op die begroting is het subsidiebedrag gebaseerd. De staten hebben niet voor niets structureel € 100.000,-- extra gevoteerd in november 2002, teneinde een knelpunt in de meerjarenexploitatie op te kunnen lossen. Het is om die reden dat het college naar RTV Drenthe toe redelijk streng is geweest.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat de gedeputeerde in een ander verband heeft gezegd dat de provincie geen zekerheid geeft met betrekking tot de problemen die te zijner tijd kunnen ontstaan. Het is onduidelijk hoe de verhouding is tussen wat de oude staten beslissen en de nieuwe staten zouden moeten doen. Bovendien geeft het geweldig veel onzekerheid naar de omroep toe indien er steeds weer moet worden vastgesteld dat het bedrag dat beschikbaar was gesteld weer eens onvoldoende was, zodat er weer een aanvullende financiering moet komen.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat van dat laatste geen sprake meer kan zijn, aangezien het bedrag dat nu beschikbaar wordt gesteld bestemd is om de verbouwing uit te voeren en de gewenste apparatuur aan te schaffen. Er is immers een goedgekeurde budgetbegroting 2003, waarmee RTV Drenthe volledig heeft ingestemd. Met de lening die verstrekt wordt en het betrekken van de nieuwe huisvesting, evenals de verkoop van de oude panden, kan de zaak worden gefinancierd met het bedrag van de schenking van € 1 miljoen voor de immateriële activa en de € 7,1 miljoen aan lening voor de investeringen. Daar wordt een hypotheek tegenover gezet, maar die gaat niet tot een bedrag van € 7,1 miljoen. Dat is ook niet nodig, want het bedrag van € 7,1 miljoen is niet

alleen voor de verbouwing. De provincie gaat de maximale hypotheek vestigen als het gebouw er staat en de gemeente Assen stemt daarmee in. Het erfpachtverhaal is daarin ook verwerkt. Als het gaat om de rente heeft de SOBI een en ander keurig berekend; het bedrag wordt door tweeën gedeeld en er wordt rente op gezet. Het bedrag waarop dan wordt uitgekomen past in deze begroting. Dat levert geen liquiditeitsproblemen op. Overigens zijn dergelijke problemen er nu ook niet, want liquiditeitsproblemen kent RTV Drenthe niet. Als het gaat om de aflossing wil de provincie een liquiditeitsoverzicht over 25 jaar, waarin de aflossing is geregeld. De aflossing, evenals de afschrijving van bouwkosten en apparatuur zitten hierin verwerkt. De provincie zou die aflossing ook weg kunnen subsidiëren, de exploitatie verhogen en dan komt het vanzelf bij de provincie terecht. De aflossing dient dus te worden geregeld en RTV Drenthe krijgt daar een gebouw voor dat na 25 jaar niet per se vrij van lasten hoeft te zijn. Het bedrag van de aflossing vloeit dus terug naar de provincie en hoe RTV Drenthe dat in de liquiditeit oplost, is een zaak van RTV Drenthe.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt of hij vóór 19 maart 2003 een helder schema met aflossingen tegemoet kan zien.

De heer WEGGEMANS merkt op dat dit schema in overleg met RTV Drenthe zal worden gemaakt op het moment dat de lening verstrekt wordt. De aflossingen zullen overigens ieder jaar worden verrekend met de aan RTV Drenthe te verstrekken provinciale subsidie.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat als het voorliggende voorstel wordt uitgevoerd, het toch al mogelijk moet zijn om een schema met aflossingen op te stellen dat effectief wordt op het moment dat de lening wordt verstrekt. Hij wil dus vóórdat hij instemt met dit voorstel het schema zien, zodat hij de liquiditeitspositie kan beoordelen.

De heer WEGGEMANS zegt toe dat hij een aantal modellen van aflossingsschema's zal voorleggen. Hij stelt niet voor om de staten daar op dit moment al een besluit over te laten nemen.

Mevrouw VAN DIJK vraagt of zij het juist ziet dat het € 1,2 miljoen extra kost als RTV Drenthe in een te duur gebouw gaat zitten, namelijk in het pand van de voormalige HBS in plaats van in een pand op een industrieterrein.

De heer WEGGEMANS merkt op dat dit niet zonder meer kan worden gezegd. Er dient namelijk een scheiding te worden gemaakt tussen de huisvesting en de apparatuur en hij zegt toe om de commissie daarover apart te berichten, zodat de commissie duidelijk inzicht kan krijgen wat herhuisvesting door middel van verbouwing van het huidige gebouw extra kost. Het bedrag van € 1 miljoen dat wordt geschonken zit echter voor een deel in de verbouwing en voor een deel in de apparatuur.

Mevrouw VAN DIJK vraagt hoe hoog het extra bedrag is wanneer RTV Drenthe het gebouw van de voormalige HBS laat verbouwen, zodat duidelijk is wat het extra kost in vergelijking met huisvesting in een pand op het industrieterrein.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat dit lastig is, omdat hij dan een virtueel gebouw in gedachten moet nemen dat hiermee kan worden vergeleken. Het bedrag ligt ongeveer in de orde van grootte van € 1 à 1,2 miljoen, maar de commissie mag het college daar niet aan ophangen aangezien de cijfers van Flevoland of Limburg, die allebei met nieuwbouw bezig zijn, niet aan de staten verstrekt mogen worden.

De heer SCHAAP vraagt of het de bedoeling is dat er nu opeens weer allerlei alternatieve locaties onderzocht gaan worden.

Mevrouw VAN DIJK merkt op dat het slechts de bedoeling is om een indicatie te krijgen van de meerkosten van dit gebouw. Indien de meerderheid van de staten besluiten om vervolgens niet in te stemmen met dit voorstel, dan zullen er op dat moment pas alternatieven onderzocht moeten worden.

De heer ZOMER wijst erop dat er in de exploitatie kennelijk een bedrag van € 685.000,- aan afschrijvingen zit. Afschrijvingen zijn wel exploitatielasten, maar geen uitgaven. Dat bedrag is dus in ieder geval als liquiditeit beschikbaar.

De heer GAASBEEK heeft geconstateerd dat de rente wordt gehalveerd in verband met de aflossingen. Dat betekent dat in 24jaar wordt afgelost, waardoor een enorme belasting voor de exploitatie ontstaat. Hij vraagt of de gedeputeerde zich dat realiseert.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat er voldoende ruimte in deze exploitatie zit om jaarlijks de rente en aflossing te kunnen betalen. Hoe de liquiditeit dan precies verloopt, is een kwestie van bedrijfseconomisch werken. Door mevrouw Schipper en meerdere commissieleden is het verhaal van de matching genoemd, waarbij de provincie destijds een bedrag van meer dan f 1 miljoen zou ontvangen. Deze bedragen zijn echter herverdeeld door de provincies zonder met de bedragen voor matching voor Flevoland, Limburg en Drenthe rekening te houden. Het geld is dus zoek omdat het al verdeeld is over de provincies. De provincie Drenthe is druk doende om daar een kleine herverdeling op los te laten, zodat Drenthe, Limburg en Flevoland jaarlijks nog een extra structurele bijdrage van het Rijk krijgen. Wellicht dat er daardoor nog structureel € 25.000,-- per jaar extra beschikbaar komt voor de provincie, maar daar doet de provincie op dit moment nog geen enkel voorstel over omdat dit nog onzeker is. Dat betekent dat de provincie dat bedrag in eerste instantie in kas zal houden.

TWEEDE TERMIJN

De heer ZOMER merkt op dat het neerzetten van een financieel gezonde omroep voor spreker essentieel is. Het lenen van € 7,1 miljoen en een schenking van € 1 miljoen is voor spreker acceptabel. Het is ook belangrijk om duidelijkheid te verschaffen aan de medewerkers, die al jaren in een onwerkbaar gebouw werken. De voormalige HBS vormt nog altijd een goede oplossing. Hij is wel teleurgesteld dat de gemeente Assen extra eisen aan de parkeerplaatsen stelt, maar de oplossing en financiering ervan in zijn geheel bij de provincie neerlegt. De heer Weggemans heeft in zijn beantwoording een aantal belangrijke oplossingen gegeven die in belangrijke mate tegemoetkomen aan de motie die destijds door het CDA is ingediend. De staten ontvangen nog een extra stuk, dus spreker is over de meeste punten tevreden. Wel betreurt hij het dat deze gegevens uit de gedeputeerde moeten worden

getrokken. Indien het college zegt transparant te willen werken, dan strookt dat niet met de manier waarop de heer Weggemans met de gegevens omgaat. In 2002 is er een tekort waarvan spreker heeft begrepen dat het eigenlijk geen tekort is. Spreker constateert dat in dat kader de opmerking van de heer Lange in de vergadering van november 2002 om € 100.000,-- extra beschikbaar te stellen, wat bij motie is overgenomen door de PvdA, te prematuur was. Zoals nu blijkt was die opmerking overbodig.

Mevrouw SCHIPPER vraagt of alsnog in beeld kan worden gebracht welke kostenbesparingen een alternatieve locatie kan opleveren. Die vraag is nu zeker relevant, aangezien het bestuur zich deze vraag eerder had kunnen stellen. Zij verbaast zich over het gemak waarmee PvdA en CDA dit voorstel omarmen. Spreekster zal alle informatie die haar tot 19 maart 2003 nog toekomt, evenals het rapport "Drijfzand in Drenthe", bij haar afwegingen betrekken en in de fractie tot een standpunt komen.

De heer ZOMER merkt op dat het CDA met zijn opstelling in ieder geval duidelijkheid heeft verschaft naar RTV Drenthe en haar personeel toe, terwijl deze met de opstelling van de VVD nog een tijdje aan een touw blijven bungelen.

De heer WENDT merkt op dat het CDA zich nu in de wurggreep van de tijd heeft laten wringen en zich nu verplicht voelt met dit voorstel akkoord te gaan. Het verbaast spreker dat er nooit serieus naar alternatieve locaties is gekeken. Het college blijft het, ondanks de exorbitant gestegen kosten, een verantwoorde investering vinden. Dat werpt wellicht enig licht op de vestiging van andere budgetinstellingen. Hij vraagt net als mevrouw Schipper of er nog serieus kan worden gekeken naar alternatieven, want indien het in ieder geval al € 1,2 miljoen scheelt, dan is dat geen kattenpis.

De heer ZOMER merkt op dat de heer Wendt doet alsof het standpunt van het CDA afhankelijk is van de tijd. Dat is niet waar, want spreker heeft geconstateerd dat in belangrijke mate is tegemoetgekomen aan de motie die hij destijds heeft ingediend. Dat geeft hem aanleiding om nu groen licht te geven.

De heer HARLEMAN merkt op dat de heer Weggemans heeft gezegd dat het college moeite had om alle stukken te begrijpen. Het wordt dus ook tijd dat dit college wordt vervangen en daarvoor zijn er straks verkiezingen. Spreker heeft dan ook geprobeerd zijn standpunt zo helder mogelijk te verwoorden, opdat de kiezer, indien deze vindt dat GroenLinks het college ten aanzien van de herhuisvesting van RTV Drenthe te hard aanpakt, niet op GroenLinks stemt. Iedere kiezer heeft het recht te weten wat GroenLinks gaat doen. Indien GroenLinks in het college komt, heeft deze partij in ieder geval geen moeite om dit soort stukken te begrijpen. Vanaf het eerste stuk was namelijk al helder dat niet aan de randvoorwaarden was voldaan die in 1999 zijn vastgesteld. Aangezien de provincie zich voor dit voorstel meerdere jaren vastlegt, zou het beter zijn de nieuwe staten over dit voorstel te laten beslissen. Datgene wat het college de staten in dit voorstel proberen te vertellen, is onjuist. Er wordt verkeerd geciteerd en er worden verkeerde cijfers gehanteerd, lezende de onderliggende stukken. Het is eigenlijk beledigend dat het college hem lastig valt met dit voorstel. De gedeputeerde geeft nu weer aan dat hij een begroting 2003 heeft, maar spreker beschikt daar niet over. In de statenvergadering heeft hij al bezwaar gemaakt dat hij pas veertien dagen geleden inzage heeft gekregen in deze stukken terwijl een en ander al uitgebreid in de krant stond. Het college heeft al vanaf begin 2002 inzage in deze cijfers en desondanks zijn de staten niet geïnformeerd. Zelfs in november 2002 is die informatie niet verstrekt. Nu hoort spreker weer het verhaal dat uit de begroting 2003 blijkt dat dit voorstel wel betaald kan worden. Spreker koopt niets voor dat verhaal. Indien het klopt dat alternatieve huisvesting € 1,2 miljoen goedkoper zou zijn, dan betekent het dat RTV Drenthe dit op grond van de cijfers van oktober 2002 helemaal had kunnen betalen uit eigen vermogen zonder dat er ook maar één cent hypotheek hoefde te worden genomen, zodat er ook geen gevolgen zouden zijn voor de exploitatie. Dat betekent dat zonder financiële gevolgen de nieuwbouw betaald zou kunnen worden. Het college beschikt echter over alle cijfers terwijl spreker ze niet heeft, en daar heeft hij ernstig bezwaar tegen.

De heer WEGGEMANS heeft er bezwaar tegen dat de heer Harleman pagina 5 over de gevolgen voor de exploitatie achterwege laat in zijn

beschouwingen. De staten belasten zichzelf slechts met de schenking van € 1 miljoen en indien de heer Harleman meent dat de nieuwe staten de ruimte krijgen om in financiële zin geheel iets anders te beslissen dan de oude staten hebben gedaan, dan bestrijdt hij dat. De heer HARLEMAN geeft aan dat een aantal essentiële gegevens ontbreekt. Het college heeft die gegevens wel. Zaken als vervanging van de apparatuur dienen te worden besproken indien de gegevens over de exploitatie beschikbaar zijn. Het college veroorzaakt mist om te zorgen dat de staten in verwarring raken, maar dat zal bij GroenLinks niet lukken. Op grond van de beschikbare gegevens adviseert hij om niet met dit voorstel akkoord te gaan.

De heer ENGELS heeft geconstateerd dat er nog vragen liggen over de kwaliteit en validiteit van de uitgangspunten en onderbouwing van dit voorstel. Deze vragen zijn vooral door de sprekers en de heer Harleman gesteld. Dit moet worden gewogen en het zou goed zijn wanneer het college vóór 19 maart 2003 een nadere rapportage zou aanbieden waarin exact kan worden aangegeven welke van deze aantijgingen en/of beweringen gebaseerd zijn op de werkelijkheid. Spreker weet dat de gedeputeerde een eigen opvatting heeft over de informatieplicht, maar het zou voor de kwaliteit van de besluitvorming goed zijn om daar een samenhangend antwoord op te geven, zodat iedere fractie een goede politieke afweging kan maken.

De heer SCHAAP sluit zich in grote lijnen aan bij wat door de heer Zomer is verwoord. Het zou goed zijn om die vragen die nog leven en de techniek van de financiering raken, te beantwoorden in een apart stuk dat vóór 19 maart 2003 in het bezit moet zijn van statenleden. In grote lijnen vindt hij dat RTV Drenthe aan het einde van deze maand duidelijkheid moet hebben.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat WOB niet moet gaan betekenen Weggemans Omzeilt Beslismomenten, want als er € 1 miljoen wordt geschonken ter financiering van immateriële activa, dan is dat weer extra geld dat gegeven wordt, terwijl hij vindt dat dit meegenomen moet worden in de lening. Hij vraagt net als de heer Engels om een schriftelijke weerlegging van wat de spreker en vooral de heer Harleman naar voren heeft

gebracht. Dat betekent dat er een heroverweging van de zaak moet komen. Zijn fractie wil RTV Drenthe best helpen maar dan moet de provincie ook zekerheid hebben over de aflossingen, de afschrijvingen, de rente en de feitelijke exploitatie van RTV Drenthe. Kan dit op jaarbasis wel uit? Indien wordt ingestemd met iets waarvan op voorhand valt in te zien dat er problemen door zouden kunnen ontstaan, dan wil hij dit stuk nu niet voorleggen ter besluitvorming, maar het op 19 maart 2003 opnieuw inbrengen. Op dat moment is de informatie die dan van de kant van het college moet komen zeer wezenlijk om ja of neen tegen te kunnen zeggen.

De heer GAASBEEK dankt de heer Weggemans voor de beantwoording van zijn vragen. De gedeputeerde heeft hem echter niet kunnen overtuigen over zijn uitleg van aflossing en rente en hij hoopt dat hij daarover op 19 maart 2003 wel juist geïnformeerd zal zijn.

De heer WEGGEMANS heeft toegezegd dat hij over de liquiditeit en aflossingen een aantal modellen zal neerleggen. Dat kan nu nog niet worden geregeld. Het college gaat ervan uit dat het geld hiervoor nu beschikbaar moet zijn en dat die lening concreet door RTV Drenthe moet zijn aangegaan, aangezien RTV Drenthe anders geen bestellingen kan doen en investeringen kan aangaan. In die zin pleit hij ervoor om dat nu wel af te doen. Hij zal een splitsing aanbrengen tussen apparatuur en huisvesting en die splitsing zal ook in het dekkingsplan worden opgenomen. In de richting van de heer Wendt merkt spreker op dat Triplan niet voor niets is ingeschakeld. Het college voelt er dus niet voor om op eigen initiatief te gaan kijken hoe het ook had gekund en wat voor alternatieven er kunnen worden bedacht. Het college staat achter dit voorstel en vindt het verantwoord om de locatie die gekozen is tot wasdom te brengen. Bovendien is niet precies aan te geven hoe groot het verschil in kosten tussen deze locatie en een virtuele alternatieve locatie zal zijn. Bij de vergelijking gaat hij wel uit van eenzelfde aantal vierkante meters en de gegevens die er liggen en op die manier kan er wel een voorzichtige berekening worden gemaakt. Dat betekent overigens wel dat het college op dit moment niet op zoek zal gaan naar alternatieven. Het bureau Triplan is losgelaten op de wensen van RTV Drenthe ten aanzien van de verbouwing met de vraag of die

eisen pasten in de uitgaven die normaliter voor een dergelijk gebouw worden gedaan. Het verschil daartussen maakt het bedrag dat nodig is voor het betrekken van het gebouw in Assen. Het college is echter van mening dat het voorliggende voorstel geen absurd en duur verhaal inhoudt. De heer NIJENBRINKS merkt op dat als het college werkelijk naar andere alternatieven had willen kijken, er wel eisen zouden zijn gesteld ten aanzien van de oppervlakte van de werkruimte. De provincie zou dan een architect in de arm kunnen nemen om er eens een kostenraming bij te kunnen geven. Indien alternatieve huisvesting werkelijk € 1,2 miljoen goedkoper is, dan kan de staten worden voorgelegd dat er nog vrij gemakkelijk kan worden overgeschakeld naar alternatieve huisvesting.

De heer WEGGEMANS stelt de heer Nijenbrinks voor alle rapporten van bureaus nog eens goed door te lezen. Op basis van die informatie heeft het college zijn werk goed gedaan en een verantwoord voorstel naar voren gebracht.

De heer HARLEMAN heeft uit geen enkel stuk kunnen concluderen dat het college op enig moment aan alternatieve locaties heeft gedacht.

De heer SCHAAP merkt op dat een aantal fracties dit al in november 2002 had kunnen voorstellen, maar dit ook niet hebben gedaan.

De heer ENGELS vraagt of de gedeputeerde in het te ontvangen stuk voor de statenvergadering van 19 maart 2003 ook iets zal zeggen over het rapport "Drijfzand in Drenthe" en de zaken waarvan de heer Harleman in zijn bijdrage heeft aangegeven dat deze niet kloppen.

De heer WEGGEMANS zegt toe dat hij in dat stuk inderdaad iets zal zeggen over dat rapport en de bijdrage van de heer Harleman.

De VOORZITTER concludeert dat dit stuk als B-stuk aan de staten zal worden voorgelegd, zodat hierover nog discussie plaats zal vinden in de statenvergadering van 19 maart 2003.

5. **Statenstuk 33, Positionering Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg**

De heer ENGELS merkt op dat de staten in juni 2002 in meerderheid hebben gekozen voor de interne positionering van het onderzoeksbureau. Een meerderheid meende dat de onafhankelijkheid voldoende gewaarborgd zou zijn en een enkele fractie zag zelfs mogelijkheden voor versterking van het dualisme.

De vraag is nu in hoeverre de voorgestelde constructie met een bestuurscommissie een inhoudelijk logische en vooral ook een formeel correcte invulling heeft gekregen. Binnen de grenzen van een interne positionering van het onderzoeksbureau is de instelling van een bestuurscommissie als bedoeld in artikel 81 van de nieuwe Provinciewet op zichzelf voorstelbaar. Een volwaardige waarborg voor onafhankelijk onderzoek is deze figuur uiteraard niet. De bestuurscommissie legt uiteindelijk verantwoording af aan het instellend orgaan, te weten het college of de staten. Waar in het voorstel daarnaast wordt gesproken over aansturing van de bestuurscommissie en betrokkenheid van het college en staten als adviserende leden bij de bestuurscommissie, zal de schijn van beïnvloeding niet weggenomen kunnen worden. Deze conclusie kon volgens spreker al worden getrokken op het moment dat is gekozen voor de interne variant als zodanig. De kern van het voorstel van het college is gelegen in de beantwoording van de vraag welk orgaan de bestuurscommissie instelt. Het college heeft daarvoor een redenering opgezet die ervan uitgaat dat in de dualistische verhoudingen het college het instellend orgaan is, omdat het zou gaan om een overdracht van aan het college toebehorende bevoegdheden. Die bevoegdheden worden aangeduid als zijnde de voorbereiding en de uitvoering van de kaderstellende taken van provinciale staten. Tot die voorbereiding behoort het verrichten of laten verrichten van onderzoek dat nader wordt gespecificeerd als marktverkenning en beleidsverkenning. Bij deze redenering kunnen de nodige kanttekeningen worden geplaatst. In de eerste plaats gaat de Grondwet er in artikel 128 nog steeds vanuit dat de toekenning van autonome bevoegdheden als bedoeld in artikel 124 van de Grondwet, slechts door provinciale staten kan geschieden. Tot die autonome bevoegdheden waar de Grondwet over spreekt, behoort ook de voorbereiding en uitvoering van kaderstellende

taken van provinciale staten. Het college kan de voorbereiding van taken van de staten dus niet buiten de staten om regelen en overdragen aan een bestuurscommissie. Bij de behandeling van de Wet dualisering provinciebestuur in de Eerste Kamer is bovendien vast komen te staan dat het provinciale staten vrij staat om de voorbereiding van hun besluiten buiten het college neer te leggen, vooral als het gaat om het verrichten van aan beleid ten grondslag liggend onderzoek.

Anders gezegd; op grond van het in de nieuwe Provinciewet geëxpliciteerde initiatiefrecht kunnen de staten zelf ontwerpbesluiten opstellen en de voorbereiding daarvan opleggen aan andere instanties dan het college. Waar het gaat om de kaderstellende functie van de staten moet worden vastgesteld dat de voorbereiding en de uitvoering ervan niet tot de exclusieve bevoegdheden van het college behoort. Dat betekent dat het in principe de staten zijn die beslissen over de overdracht van onderzoeksbevoegdheden die zijn gerelateerd aan hun kaderstellende functie. Ook inhoudelijk is het logisch dat de staten bepalen welke markt- en beleidsverkenningen er nodig zijn om tot kaderstelling van beleid te komen. Ook voor de controlerende taak ligt het niet direct voor de hand dat de staten eerst het college zouden moeten inschakelen om de bestuurscommissie en het onderzoeksbureau beleidsevaluaties te laten uitvoeren. De D66-fractie is dus van mening dat het voorstel van het college om de instelling van de bestuurscommissie van het onderzoeksbureau door het college te laten geschieden, moet worden afgewezen. De juridische onderbouwing van het uitgangspunt dat het hier om exclusieve bevoegdheden van het college gaat, is op zijn zachtst gezegd niet van dwingende aard. Belangrijker is de inhoudelijke invalshoek; als er al sprake moet zijn van aansturing van onderzoek volgens de interne variant, dan dient die aansturing in het kader van een optimale kaderstelling en controle, door de staten te worden geïnitieerd. In dualistisch perspectief zal het dus aankomen op een volwaardige invulling van deze taken, willen de staten hun positie ten opzichte van het college niet op voorhand uitgehold zien. Het toverwoord is immers ontvlechting en wie zijn kaderstellende rol op voorhand uitbesteed of onder de regie plaatst van het college, staat straks met lege handen. Het voorstel van D66 is dan ook dat de bestuurscommissie wordt ingesteld door provinciale staten, en niet door het college, zodat

de aansturing aan het college onttrokken blijft en provinciale staten hun eindverantwoordelijkheid waar kunnen maken. Dat impliceert dat nu de aansturing als gevolg van de keuze voor de interne variant moet plaatsvinden; dit dient te gebeuren door het orgaan dat eindverantwoordelijkheid draagt, en dat is provinciale staten. Wat spreker betreft dient de constructie dat leden van het college of de staten fungeren als adviseurs van de bestuurscommissie, te worden losgelaten.

De stelling dat ook in de interne variant een voldoende onafhankelijkheid kan worden bereikt, wordt dan namelijk wel heel ongeloofwaardig. De in dit verband gehanteerde zinsnede in het statenstuk dat die adviseurs worden aangesteld ter bewaking van de belangen van het college en de staten, spreekt wat dat betreft boekdelen. De belangen van objectiviteit, zorgvuldigheid, kwaliteit en rationaliteit zijn blijkbaar ondergeschikt aan de wens tot sturing.

De heer GAASBEEK sluit zich volledig aan bij de heer Engels, die zijn standpunt in veel woorden veel beter heeft uitgesproken dan spreker zou kunnen doen.

De heer VAN DER SCHOOT sluit zich aan bij het staatsrechtelijk betoog van de heer Engels. Deze constructie met een bestuurscommissie vormt weer een nieuw element in de discussie die al eerder is gevoerd over de interne variant. Spreker was daar destijds tegenstander van omdat hij de onafhankelijkheid van het bureau hoog in het vaandel had staan. Indien hij in het besluit leest dat de statencommissie bestuur en welzijn wordt voorgesteld om uitsluitend het college het initiatief te geven de bestuurscommissie op te dragen onderzoek te laten verrichten of beleidsvoorbereidende taken uit te laten voeren, dan lijkt het hem dat het college zijn eigen bevoegdheid terzake het ontstane dualisme volledig overspeelt. Daarom blijft spreker tegen het voorliggende statenstuk.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN geeft aan dat zij vóór een onafhankelijk onderzoeksbureau buiten de provincie heeft gestemd en dat betekent dat zij zich aansluit bij het betoog van de heer Engels. In het stuk is te lezen dat het onderzoeksbureau deel uitmaakt van de ambtelijke organisatie, waarbij een bestuurscommissie een ontwerp-onderzoeksprogramma opstelt dat door het college wordt opgesteld. In termen van dualisme is

dit echter een taak van provinciale staten, dus zij gaat niet akkoord met dit voorstel.

De heer BAAS merkt op dat zijn fractie vanaf het begin heeft gekozen voor een onafhankelijk extern onderzoeksbureau. Dat betekent dat de onderzoeksmethoden niet door het provinciaal bestuur zouden moeten kunnen worden beïnvloed. Dat heeft ertoe geleid dat hij zich maximaal heeft

ingezet voor plaatsing van het bureau buiten het provinciehuis, los van de ambtelijke organisatie en het bestuur. Het nu gekozen model met de bestuurscommissie komt volgens spreker onvoldoende tegemoet aan zijn wens van onafhankelijkheid. De bestuurscommissie zoals ingesteld biedt onvoldoende waarborgen, aangezien de Provinciewet die waarborgen ook niet mogelijk maakt. Er had dus voor een andere oplossing gekozen moeten worden. Het college benoemt namelijk de leden van de bestuurscommissie en dat betekent geen onafhankelijkheid. Waarom benoemen de staten zelf die leden niet? Voorts wordt vermeld dat het ontwerp-onderzoeksprogramma uiteindelijk door het college wordt vastgesteld. Ook hier vraagt hij zich af of er sprake is van onafhankelijkheid. De commissie is voor uitvoering, kwaliteit en objectiviteit verantwoordelijk verschuldigd aan het college. Ook hier heeft hij de indruk dat geen sprake is van een onafhankelijk onderzoeksbureau, laat staan dat de rol van provinciale staten grotendeels buiten beeld is gebleven, behalve voor wat betreft een heel algemene, controlerende rol. Voor de rest komen de staten er kennelijk niet meer aan te pas. Voor spreker is dit aanleiding om zich tegen dit statenstuk te keren.

Mevrouw SMITH antwoordt dat statenstuk 33 aan de orde is, betreffende de positionering van het onderzoeksbureau. Zij heeft statenstuk 955 er nog eens bijgehaald, waarover in juni 2002 een positief besluit is genomen. Er is gekozen voor een intern bureau, maar voor haar gevoel ligt er nu een stuk voor dat in het geheel niet in lijn is van hetgeen vorig jaar juni is besloten. In statenstuk 955 stond namelijk dat "de keuze voor het PS-model inhoudt dat het onderzoeksbureau direct onder uw staten wordt gepositioneerd, waarbij provinciale staten zowel de werkgever van het onderzoeksbureau als de opdrachtgever is. De onderzoeksfunctie is primair een instrument voor de ondersteuning van de controle- en initia-

tiefrol van de staten. Daarbij kunnen de staten het onderzoeksbureau de gelegenheid bieden onderzoek te verrichten voor het college". Het bureau zou dus deel gaan uitmaken van de statengriffie. In dit statenstuk is echter te lezen dat het bureau onder het college valt met behulp van een bestuurscommissie en dat de staten aan het college een verzoek moeten indienen of de staten onderzoek mogen laten verrichten of dat via het budgetrecht derden mogen worden ingeschakeld. Zij constateert dat het college zonder daar verder argumenten bij te gebruiken het statenbesluit van vorig jaar juni niet uitvoert en zij heeft daar grote bezwaren tegen. Zij stelt dan ook voor het voorliggende stuk van de agenda van de statenvergadering van 19 maart 2003 te halen en het college op te dragen met een ander stuk te komen.

De heer VAN HEUKELUM vindt zowel het betoog van de heer Engels, als mevrouw Smith verhelderend. Hij sluit zich aan bij mevrouw Smith, want toen hij het stuk las was hij zeer verrast. Spreker herinnert zich ook statenstuk 955 - waar hij overigens niet gelukkig mee was - en uit dat statenstuk bleek dat het onderzoeksbureau aan provinciale staten gehaakt zou worden. Hij was dan ook blij verrast dat nu wordt voorgesteld er een bureau van het college van gedeputeerde staten van te maken. De staten hebben in dat geval alle mogelijkheden om in het kader van de controlerende taak op basis van het budgetrecht een onafhankelijk onderzoek te laten verrichten. Daar heeft spreker in het verleden juist altijd voor gepleit. Hierover doordenkend is het onderzoeksbureau in het voorliggende voorstel natuurlijk niet onafhankelijk. Er komt namelijk een bestuurscommissie die wordt benoemd door het college en die verantwoording aan het college aflegt. Bovendien vallen alle medewerkers van dit bureau binnen de ambtelijke hiërarchie van de provincie. Die onafhankelijkheid ziet hij dan ook niet. Spreker is er ook geen voorstander van dat dit onderzoeksbureau bij provinciale staten wordt aangehaakt. Weliswaar hebben de staten dit afgesproken en spreker zal zich daar als goed democraat ook wel bij neerleggen, maar hij is met dat besluit nog steeds niet gelukkig. Het liefst zou spreker zien dat de bestuurscommissie wordt afgeschaft, zodat het college onderzoek kan doen voor datgene wat zij in het kader van haar taak, het voorbereiden van beleid, noodzakelijk acht. Indien de staten zelf onderzoek willen doen, dan hebben zij er in het

kader van het budgetrecht alle gelegenheid toe om daar desnoods allerlei externe bureaus voor in te huren. Belangrijkste punt is dat het stuk dat nu voorligt niet in lijn is met wat de staten door het aannemen van statenstuk 955 hebben besloten. Daarom sluit hij bij mevrouw Smith aan als het gaat om haar voorstel aan het college om dit stuk terug te trekken.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat het CDA ten aanzien van het onderzoeksbureau altijd de stelling heeft ingenomen dat het bureau onafhankelijk moest zijn. In de vorige besluitvorming heeft het CDA aangegeven dat dit vooral moest aansluiten op het duale bestel. Zij constateert dat in dit stuk niet duidelijk is of dit bureau wordt aangestuurd door het college of door de staten. In het onderzoeksprogramma wordt gesteld dat de staten met het programma moeten instemmen, terwijl in het voorliggende stuk staat dat de staten slechts kennisnemen van het onderzoeksprogramma en dat de aansturing vooral onder het college valt. Spreekster wil hierover graag meer duidelijkheid, want de plaats van het onderzoeksbureau dient aan te sluiten in het duale bestel. Spreekster wil van het college weten waarom er voor dit model is gekozen, aangezien zij het gevoel heeft dat het niet goed aansluit op het duale bestel.

De heer ENGELS vraagt mevrouw Westerkamp of zij op dit moment niet tot de conclusie komt dat het CDA gedurende de behandeling van statenstuk 955 ten onrechte een draai heeft gemaakt naar een intern bureau.

Mevrouw WESTERKAMP antwoordt dat onafhankelijkheid van het bureau niets te maken heeft met de interne of externe positionering. Het gaat er spreekster om dat de onafhankelijkheid wordt gewaarborgd en dat kan zowel indien het bureau intern als extern wordt gehuisvest.

De heer ENGELS merkt op dat ook de heer Baas duidelijk heeft gemaakt dat onafhankelijkheid, kwaliteit, objectiviteit en rationaliteit van een bureau niets met huisvesting te maken heeft, maar met de vraag wie er bevoegd is om het bureau opdrachten te geven en aan te sturen en wie daartoe niet bevoegd is. De CDA-fractie heeft destijds via een onnavolgbaar betoog via de herhuisvesting een draai gemaakt naar een intern

bureau dat ook onafhankelijk zou kunnen functioneren. Indien het CDA eigenlijk de onafhankelijkheid niet zo belangrijk vindt en met het collegevoorstel meegaat, dan is de positie van het CDA helder en ontstaat er een andere discussie. Onder het gesternte van statenstuk 955 is het bureau niet onafhankelijk te maken.

Mevrouw WESTERKAMP antwoordt dat er wel degelijk sprake kan zijn van een intern onafhankelijk onderzoeksbureau dat wordt aangestuurd door provinciale staten. Daarover verschilt de CDA-fractie met D66 van mening.

De heer ENGELS geeft aan dat een onderzoeksbureau dat wordt aangestuurd door provinciale staten niet onafhankelijk is. Het CDA moet dus niet spreken over onafhankelijkheid.

De heer PRINSEN merkt op dat in zijn fractie ook een uitgebreide discussie heeft plaatsgevonden over de prominente rol die het college in het voorliggende statenstuk op zich heeft genomen. In het verleden is afgesproken dat die rol zou worden ingenomen door provinciale staten. In die zin sluit hij aan bij wat de heer Engels en mevrouw Smith hebben gezegd, en hij is erg benieuwd naar de reactie van het college hierop.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat het college uitgebreid heeft gesproken over hoe omgegaan moest worden met de uitspraak van de staten. Die uitspraak was helder, namelijk er diende een intern onderzoeksbureau te komen dat onafhankelijk moest zijn. Het college heeft gemeend daar het model met een bestuurscommissie voor uit te zoeken. Dat is een model waarmee gewerkt kan worden. De onafhankelijkheid is natuurlijk minder groot dan indien gekozen was voor een bureau dat los van het provinciehuis zou functioneren, maar er is bewust gekozen. Dat betekent dat in het vorige statenstuk is gezocht naar onafhankelijkheid en daarvoor stelt het college nu een bestuurscommissie voor. Er is zelfs even overwogen twee commissies aan te stellen, waarbij er één door de staten en de ander door het college zou worden benoemd. Voor het college was duidelijk dat provinciale staten de aansturing van het onderzoeksbureau wensen te hebben en zo is het ook uitgesproken. Het college heeft ook gekeken wat in het duale systeem de goede werkwijze is en toen is het college erop gekomen dat provin-

ciale staten de kaderstellende en controlerende rol moeten krijgen, maar dat daar wel het college van gedeputeerde staten tussen gezet moet worden. Hierdoor kan de kaderstellende en controlerende rol van de staten een goede vorm krijgen. Daarnaast kan het college zelf ten aanzien van de voorbereiding van beleid ook wensen hebben. De vraag was dus of er een mix plaats moest vinden, of dat de aansturing van het bureau exclusief bleef voorbehouden aan provinciale staten. Dat laatste zou betekenen dat als het college iets zou willen laten onderzoeken, zij daartoe een verzoek aan provinciale staten zou moeten doen die op haar beurt de onderzoeksvraag van het college zou kunnen uitzetten bij de bestuurscommissie. Het college heeft dus iets gezocht om de kaderstellende en controlerende rol van de staten in het kader van het duale stelsel intact te houden, terwijl het college ertussen wordt gezet als het gaat om de uitvoering en de voorbereiding van onderzoek. In het voorstel zijn er ook twee waarnemers toegevoegd waarvan de heer Engels aangeeft dat het bureau daar ook niet onafhankelijk van wordt. Dit is echter het model waarvan het college vond dat er recht mee werd gedaan aan de uitspraak van de staten, waarbij ook een rol aan het college van gedeputeerde staten is toebedeeld.

De heer HARLEMAN vraagt met welke bevoegdheid het college het statenbesluit van juni 2002, waarin is bepaald dat een intern bureau dient te worden aangestuurd door provinciale staten, naast zich neer kan leggen. Dat is volgens spreker niet bepaald dual.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat het college in haar onschuld heeft gedacht dat het duale stelsel binnen het voorliggende voorstel blijft functioneren. De kaderstellende en controlerende rol blijft dus aan de staten, terwijl het college van gedeputeerde staten een aantal zaken mag doen en in de praktijk ook doet, zoals dat in de wet is aangegeven. Het college heeft immers ook gedachten over onderzoek. Het college heeft daarom gezocht naar een mix, waarvan verschillende fracties nu menen dat daarmee het statenbesluit van juni 2002 terzijde wordt gelegd. Het college heeft bovendien van tevoren gepolst in hoeverre het voorliggende voorstel op steun bij de fracties kon rekenen, maar het is natuurlijk aan de commissie om aan te geven wat de goede richting is. Het voorliggende model is immers niet

het enige model waarmee de plaats van het onderzoeksbureau kan worden afgebakend. Bovendien bestaat de mogelijkheid om dit voorstel te amenderen, zodat het een voor de commissie acceptabel voorstel wordt. Ook is gesuggereerd om het voorstel terug te nemen en met iets anders te komen. Wat dat betreft zijn er meerdere varianten mogelijk.

Spreker heeft in ieder geval begrepen dat een meerderheid van de fracties wenst terug te keren naar wat niet alleen in de geest, maar ook naar de letter in statenstuk 955 is opgenomen en dat op basis daarvan het onderzoeksbureau wordt gepositioneerd.

Mevrouw SMITH merkt opnieuw op dat in juni 2002 een statenbesluit is genomen dat het college dient uit te voeren. Als het college ook onderzoeken wil doen, dan kan het college daartoe een verzoek bij de staten indienen.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat de kaderstellende en controlerende rol bij provinciale staten ligt. Het is niet zo dat het college aan de staten moet vragen om een kader vast te stellen of moet verzoeken om hun controlerende taak uit te voeren, want dit is exclusief voorbehouden aan provinciale staten. Het college staat dus open voor vele varianten.

TWEEDE TERMIJN

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat er in juni 2002 door middel van statenstuk 955 een afspraak is gemaakt om het intern bureau te laten ressorteren onder de Statengriffie. Dat bureau krijgt opdrachten van provinciale staten. Spreker is daar niet gelukkig mee, maar dat is wel de keuze die de staten in meerderheid hebben gemaakt. Nu wil het college graag ook zelf onderzoek kunnen doen en als dat de wens is, is het inderdaad beter om het onderzoeksbureau te laten ressorteren onder het college van gedeputeerde staten. In dat geval hoeft geen bestuurscommissie te worden ingesteld, want als in het stuk door het college wordt aangegeven dat de bestuurscommissie moet worden ingesteld om de schijn van beïnvloeding te vermijden, dan geeft het college zichzelf een motie van wantrouwen. Indien er voor de constructie wordt gekozen om het bureau onder het college te laten vallen, dan

kunnen de staten besluiten om ook onderzoek door dat bureau te laten doen, maar de staten hebben dan ook de vrijheid om elders bij andere externe bureaus te gaan shoppen.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat de optie van de heer Van Heukelum voor de meerderheid van de fracties zeker geen reële optie is.

Het college hecht bovendien zeer aan de rol van provinciale staten en die rol staat helder verwoord in het voorliggende stuk. In het voorstel van de heer Van Heukelum valt de rol van provinciale staten weg.

De heer VAN HEUKELUM merkt nogmaals op dat dit voorstel niet naadloos spoort met statenstuk 955, dat door de staten is aangenomen. Dat betekent eigenlijk dat de gedeputeerde terug moet met dit stuk en het bureau aan provinciale staten dient op te hangen. Spreker wil echter de gedeputeerde een ontsnappingsmogelijkheid aanreiken. Al met al dient het stuk teruggenomen te worden en moet het college een duidelijke keuze maken.

Mevrouw SMITH is het met de heer Van Heukelum eens dat het stuk teruggenomen dient te worden. In statenstuk 955 staat ook dat er na twee jaar wordt geëvalueerd en dat deze evaluatie de ruimte moet bieden om alsnog te kiezen voor een andere positionering van het bureau. Dat mist zij helemaal in het voorliggende stuk.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat die toezegging, dat na twee jaar wordt geëvalueerd, niet vergeten wordt.

De heer BAAS is niet gelukkig met de in het stuk gekozen oplossing. Dat de bestuurscommissie verantwoording is verschuldigd voor uitvoering, kwaliteit en objectiviteit aan het college van gedeputeerde staten, doet naar zijn idee te veel afbreuk aan de onafhankelijkheid die hij van het begin af aan heeft voorgestaan. Ook de koppeling van het bureau aan provinciale staten vindt hij niet echt fraai en nogal gekunsteld. Hij vraagt het college het stuk terug te nemen en te zoeken naar een oplossing die zo dicht mogelijk bij de wens van de staten kan worden gebracht.

Mevrouw WESTERKAMP sluit zich aan bij de heer Baas. De rol van provinciale staten dient duidelijk te zijn en dat komt in dit stuk onvoldoende uit de verf, zeker in het licht van het duale bestel. Zij vraagt het college om een ander stuk.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt ook om dit stuk terug te nemen. Het statencommissiestuk, dat hierna op de agenda staat, kan dan in feite ook niet meer worden behandeld aangezien hier eerst helderheid over dient te bestaan alvorens de kaderstellende rol van provinciale staten verder kan worden uitgewerkt.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat het voorliggende statenstuk over de toekomstige aansturing en positionering van het onderzoeksbureau gaat, terwijl het statencommissiestuk niet gaat over de positionering van het onderzoeksbureau, maar slechts een praktische werkwijze bevat.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN sluit zich aan bij de wens van de overige fracties om het stuk terug te nemen.

De heer PRINSEN merkt op dat er in de eerdere discussies ook het argument is meegenomen dat er een positie kan zijn weggelegd voor het Presidium als het gaat om de kaderstelling. De discussie die vandaag is gevoerd, neemt hij terug naar de fractie en hij zal hierop terugkomen tijdens de statenvergadering.

De heer GAASBEEK sluit zich als het gaat om het statenstuk aan bij het betoog van de heer Engels. Hij is dus tegen het voorliggende statenstuk.

De heer ENGELS heeft hetzelfde gevoel als de VVD en de ChristenUnie. Indien dit voorstel wordt bezien in het licht van de voorgaande discussies, dan kan er slechts één conclusie zijn, namelijk dat als de staten een compleet onafhankelijk onderzoeksbureau hadden gewild, de interne variant zou moeten afvallen. Dat besluit is echter genomen, zodat er een politieke uitspraak ligt die impliceert dat er geen andere oplossing kan zijn dan het onderbrengen van het onderzoeksbureau bij, via of naast het college van gedeputeerde staten. Juridisch komt daarbij het argument dat alleen provinciale staten daarover een besluit kunnen nemen en dat het niet mogelijk is dat het college exclusieve bevoegdheden heeft bij de voorberei-

ding en uitvoering van kaderstellende bevoegdheden van de staten. De constructie die in het voorliggende stuk staat, is dus simpelweg in strijd met de nieuwe Provinciewet. Spreker weet niet hoe het college daar uit moet zien te komen. Hij zal zeker niet met amendementen komen, want hij heeft geen ambtenaren ter beschikking staan. Indien er niet opnieuw een heroverweging wordt gemaakt die ervan uitgaat dat externe positionering eigenlijk beter is, zal het college een ander voorstel dienen te maken dat recht doet aan statenstuk 955. Indien de staten ervoor kiezen om door te modderen in het interne traject, dan moeten de staten dat zo goed mogelijk doen. Of het college in staat is om vóór 19 maart 2003 een ander voorstel te maken, is aan het college, maar zoals het nu voorligt, zal het de instemming van de D66-fractie nooit kunnen krijgen en stelt het college zich op die manier bloot aan vernietiging van besluitvorming door de commissaris.

De heer WEGGEMANS stelt voor om het woord doormodderen te schrappen uit het betoog van de heer Engels en vervolgens in zijn geest vóór de statenvergadering van 19 maart 2003 met een nieuw stuk te komen, waarmee de staten van harte kunnen instemmen.

De VOORZITTER concludeert dat alle fracties unaniem kiezen voor het terugtrekken van dit statenstuk, zodat het college vóór de statenvergadering van 19 maart 2003 met een nieuw statenstuk zal komen dat recht doet aan de strekking van wat de staten in statenstuk 955 hebben besloten.

6. Statencommissiestuk van 22 januari 2003, kenmerk 4/6.11/2003000640, Kaderstelling Onderzoeksprogramma 2003 Cultuur, Welzijn en Zorg

Mevrouw KEMPE heeft niet zoveel opmerkingen over dit stuk. Het onderzoek zelf is afgebakend en een globale urenplanning wordt aangegeven. Dit zijn dus de kaders waarbinnen gewerkt gaat worden. Een nieuw intern onderzoeksbureau en de invoering van het dualisme in de provinciale politiek, maken dat nu nog niet helder is hoe het bureau straks in de praktijk zal gaan werken. Een goede werkwijze die past bij de positie van het bureau zal nog ontwikkeld moeten worden.

In 2004 zullen de staten in het duale stelsel zelf de kaders moeten aangeven waarbinnen gewerkt gaat worden. Met recht kan dus worden gesproken over een overgangsjaar 2003. Nu de staten in meerderheid hebben gekozen voor een intern bureau zal haar fractie zich zoveel mogelijk loyaal opstellen. Het college begrijpt dat de staten alert zullen blijven als het gaat om het bewaken van de onafhankelijkheid van het onderzoeksbureau. Haar fractie heeft daar nog steeds twijfels over. In het eerste deel van het onderzoeksprogramma wordt verwezen naar het bedrijfsplan dat vorig jaar is vastgesteld. In dat bedrijfsplan is duidelijk aangegeven dat goed onderzoek een van de pijlers is van ontwikkeling en uitvoering van provinciaal beleid. Het is dan ook belangrijk om te weten welke gegevens er al zijn en wat het doel van het onderzoek is. Samenwerking en een goede relatie met allerlei instellingen en instituties die relevant zijn voor het onderzoek, maar ook met de Drentse gemeenten is volgens spreker belangrijk. Er moet alert gereageerd kunnen worden op maatschappelijke ontwikkelingen. Het is aan de staten om straks als echte volksvertegenwoordigers te kunnen inspelen op de vragen van de inwoners van Drenthe. De 20% flexibel inzetbare capaciteit moet dan ook goed worden benut. Zij gaat ervan uit dat de kwaliteit die het onderzoeksbureau levert, goed zal zijn. Hoe de begeleiding bij uit te besteden onderzoek moet worden ingevuld, is nog niet duidelijk en daar komt nog een plan voor. Wordt er ook gedacht aan het uitbesteden van medewerkers en kunnen derden ook dit jaar al onderzoek laten doen door het bureau? In het tweede deel over het sociaal rapport wordt als leidraad het voorstel van de commissie-Simons gekozen. Drenthe als plattelandsprovincie heeft zo zijn specifieke problemen, zoals de leefbaarheid van de kleine kernen, het Drentenieren, de extra vergrijzing die dit met zich meebrengt, werkgelegenheid, etc. Zij neemt aan dat deze problematiek te vangen valt onder meerdere onderwerpen die in het sociaal rapport aan de orde komen. De nadere programmaonderdelen die genoemd worden hebben ook weer raakvlakken met dat sociaal rapport. Het Plan van aanpak dataverzameling en het beheer van dataverzamelingen vindt zij een goed verhaal. De onderwerpen sluiten goed aan bij politiek relevante prioriteiten. Dit is erop gericht om niet opnieuw het wiel uit te vinden, maar gebruik te maken van alle beschikbare gegevens. Voor alle programmaonderdelen

komen aparte onderzoeksvoorstellen. Worden die voorstellen ter bespreking nog voorgelegd aan provinciale staten? Zij stemt in met het stuk en is benieuwd naar de eerste producten van het bureau en hoopt in het duale stelsel via het jaarverslag hierover goed op de hoogte te worden gehouden.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat zojuist de vraag werd gesteld of de behandeling van het voorliggende statencommissiestuk wel door moest gaan. Spreker vindt dat dit programma wel dient te worden besproken. Het jaar 2003 is een overgangsjaar, waarbij kaders zijn neergezet voor het onderzoek en programmaonderdelen. Daar gaat spreker mee akkoord. Positief is ook dat een flexibele invulling mogelijk blijft. Verder vindt zij het van belang dat kwaliteit van onderzoek gewaarborgd is, dat daarvoor het personeel wordt opgeleid en een opleidingsplan wordt vastgesteld. Het is logisch dat uitbesteding van onderzoek wel eens voorkomt, maar daarbij wordt geschetst dat dit bij specialistische, maar ook voor politiek gevoelige onderwerpen noodzakelijk kan zijn. Kan het college toelichten wat het daarmee bedoelt? De instemming en kennisgeving aan provinciale staten is hier ook weer aan de orde. Wellicht dat het college haar visie op de rol van provinciale staten in dit kader ook wat duidelijker kan neerzetten.

De heer VAN DER SCHOOT neemt de inhoud van dit statencommissiestuk voor kennisgeving aan en wenst het bureau veel succes bij het uitvoeren van haar onderzoeksprogramma.

De heer GAASBEEK vindt het voorliggende stuk een aardige start voor het onderzoeksbureau. Zijn eerste vraag was echter wanneer en door wie het onderzoeksprogramma wordt opgesteld. Er staat wel dat het programma wordt voorgelegd aan provinciale staten, maar het gaat spreker om de procedure. Er wordt nu al gesproken over onvolkomenheden en dat lijkt spreker niet bepaald een goede start. Als er nu al scholing plaats dient te vinden, met welke consequenties wordt hij dan straks geconfronteerd? Het uitbesteden van politiek gevoelige onderwerpen is ook heel moeilijk, want wat is precies een politiek gevoelig onderwerp? Het zou kunnen betekenen dat alles maar uitbesteed moet worden en dat betekent dat de rol van het bureau wordt uitgehold. Bij het sociaal

rapport zitten verschillende inhoudsopgaven, maar het rapport schenkt geen aandacht aan ouderen. Juist in het sociaal rapport dient extra aandacht aan die groep te worden gegeven en ook aan het aantal en de soorten woningen die er zijn, want dan kan de provincie de ontwikkelingen voorblijven.

(De voorzitter schorst de vergadering van 13.06 uur tot 13.17 uur)

Mevrouw NIEUWENHUIZEN mist bij de kaderstelling van het onderzoeksprogramma het vraaggericht werken. Hier was het bij de herijking van het welzijnsbeleid om begonnen. In het stuk leest zij maar twee zinnen over vraaggericht werken, namelijk daar waar sprake is van het uitvoeren van een publieksonderzoek naar het gebruik van de bibliotheken en verder dat de wijze waarop in het vraaggestuurd beleid rekening zal worden gehouden met de opvatting van de Drentse burgers onvoldoende is uitgekristalliseerd. Zij snapt dat er eerst een sociale kaart gemaakt moet worden, maar eigenlijk is zij bang dat het bureau straks allemaal gegevens zit te verzamelen zonder dat het bureau weet wat daarmee gedaan moet worden. Het is belangrijk dat provinciale staten zo snel mogelijk de kaderstelling inhoud zullen geven, zodat vraaggericht onderzoek mogelijk is. Zoals gezegd gaat dat onderzoek verder dan alleen maar gegevens verzamelen.

De heer GAASBEEK vraagt mevrouw Nieuwenhuizen hoe provinciale staten de opdracht aan het bureau kunnen geven om onderzoek te verrichten dat verder gaat dan het verzamelen van gegevens.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN antwoordt dat de staten een onderzoeksopdracht kunnen formuleren, bijvoorbeeld naar de woonsituatie van ouderen.

Mevrouw SMITH heeft bij dit statencommissiestuk statenstuk 955 betrokken, en daarin staat dat er met een onderzoeksprogramma en onderzoeks-offertes zal worden gewerkt. Ook zal er een onderzoeksstatuut worden opgesteld. Daar vindt zij in dit stuk niet veel van terug, ook al is 2003 dan een overgangsjaar. Hoofdstuk 1, het algemene deel, ziet er wat spreekster betreft goed uit. Met deel 2, de programmaonderdelen en het

sociaal rapport is zij het eens. Alle onderwerpen die Drenthe aangaan komen daar aan bod. Is er nog onderzocht naar welke zaken die in het verleden genoemd zijn het onderzoeksbureau onderzoek zou kunnen doen? De invloed van het veld mist zij verder ook in het stuk.

De heer IETSWAART is het ermee eens dat het bureau aan de slag moet. Het bureau is bezig met het verzamelen van gegevens, want dit is nodig om beleid op te kunnen baseren. Principeel vindt spreker dat in provinciale staten eigenlijk een kaderstellende discussie had moeten worden gevoerd wie er opdrachten aan het bureau geeft, wat belangrijk wordt gevonden en welke prioriteiten er worden gegeven waar het bureau mee kan starten. Spreker heeft begrepen dat dit nog weer eens in de staten terugkomt, wat alles te maken heeft met de definitieve positionering van het onderzoeksbureau. Het gevolg van het vorige voorstel is immers dat het college nu bepaalt welke opdrachten het onderzoeksbureau krijgt. Bij de behandeling van het onderdeel Cultuur en welzijn in het jaarverslag heeft hij er al voor gepleit om een hoofdstuk met betrekking tot de samenhang op te nemen. Hij wil er dan ook een lans voor breken om dat hoofdstuk ook in het sociaal beleid aan te brengen, want de beleidsvoornemens die worden genomen ten aanzien van verschillende beleidssectoren, dienen onderlinge samenhang te vertonen. Dat dient tot uitdrukking te komen in beleidsvoornemens, maar ook in effecten van beleid. Als het gaat om de ingezette instrumenten moet aan het einde van het jaar in het jaarverslag terug te zien zijn of deze elkaar versterkt op tegengewerkt hebben.

De heer PRINSEN is het eens met de inhoud van het statencommissiestuk en heeft er dus verder niets over te zeggen.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat het college dit commissiestuk voorlegt als een soort van tussenform. Het is dan ook een kaderstellend stuk voor 2003. De deelterreinen zijn bovendien ook al aangegeven, dus het onderzoeksbureau heeft hier voldoende werk aan. Vooral de verzameling en het beheer van data vormt een start en deze data bevonden zich zowel bij STAMM als IVOM. Bovendien dienen er andere, aanvullende data te worden verzameld. Al deze gegevens dient het bureau dus in een databestand te krijgen en daar

is in het eerste jaar tijd voor nodig, zodat het bestand in de jaren daarna up-to-date wordt gehouden door het databestand eenvoudig bij te houden. Voor die taak staan 350 dagdelen en dat is veel.

Het sociaal rapport komt voort uit datgene wat in IPO-verband is afgesproken en is bij de algemene beschouwingen aan de orde geweest. Een aantal fracties heeft toen nogal wat onderzoeken aangevraagd naar het platteland in Drenthe. Dat kan door middel van een sociaal rapport ook in beeld worden gebracht, want daarin komt ook de positie van ouderen aan bod. Door de meerderheid van de commissie wordt de totstandkoming van een dergelijk rapport ondersteund. Het voorliggende stuk is kaderstellend en is eenmalig voor 2003. Hoe een en ander straks zal worden ingericht, zullen de staten na de statenvergadering van 19 maart 2003 weten. Als het gaat om het uitbesteden van onderzoek, dan kan dat altijd indien dat noodzakelijk is. Vaak is daar dan wel een apart budget voor nodig en of dat dan straks via het mandaat van het college of via provinciale staten moet lopen, wordt duidelijk na 19 maart 2003. In de toekomst vraagt het college aan provinciale staten om iets te mogen onderzoeken en als het college daar gelijk al een budget bij legt dan mag dat geen probleem vormen. Indien dat niet zo is, dan dient er over het budget te worden gesproken en zal er besluitvorming volgen. Gevoelige kwesties kunnen ook worden onderzocht, maar gesteld dat de staten over zo'n onderwerp compleet verdeeld zijn dan wordt het lastig om daar het provinciale onderzoeksbureau op los te laten, want dan is de helft van de staten tegen het onderzoeksresultaat. In een dergelijk geval dient het onderzoek te worden uitbesteed. Indien bijvoorbeeld de Statengriffie onderzocht moet worden, dan is het niet verstandig om dat onderzoek te laten uitvoeren door het bureau dat onder de Statengriffie valt. Als het gaat om de positie van de gemeenten is het onderzoeksbureau niet bedoeld als aanjager van de gemeenten. In die zin zijn gemeenten bestuursorganen met een eigen verantwoordelijkheid. Dat gemeenten niet vaak geneigd zijn mee te doen en dat zij slecht buiten hun eigen grenzen kijken, is een bekend fenomeen. Gemeenten willen wel graag met de provincie samenwerken en gegevens verstrekken, aangezien gemeenten er alle belang bij hebben dat de provincie goede kwaliteit

levert als het gaat om de resultaten van het onderzoeksbureau. Echter, de gemeenten worden buiten de deur gehouden als het gaat om het uitvoeren van onderzoek door het onderzoeksbureau ten behoeve van de gemeenten. Ten aanzien van de opmerking van de heer Ietswaart over samenhang, antwoordt hij dat het een hele uitdaging is om die samenhang in het kader van sociaal beleid vorm te gaan geven en dit zal dan ook aan het onderzoeksbureau worden meegegeven. Mevrouw Nieuwenhuizen heeft aangegeven dat het vraaggericht werken in het stuk te weinig naar voren komt. Er staan wel wat voorbeelden in, maar de invalshoek is voor 2003 niet geweest dat datgene wat het onderzoeksbureau in dat jaar doet, per se vraaggericht moet zijn. Wel komt uit de vraag naar vraaggericht werken de instelling van het onderzoeksbureau voort, want door middel van het onderzoek dat door dat bureau wordt verricht, kan de vraag ten aanzien van een bepaald beleidsveld worden geïnventariseerd, zodat daarop beleid kan worden afgestemd. In die zin denkt spreker dat vraaggestuurd beleid bij dit stuk volledig meespeelt. Bovendien kunnen bij de totstandkoming van de sociale kaart veel aanzetten voor vraaggestuurd werken worden gegeven. Het kan best zijn dat de provincie een aantal zaken niet meer moet doen, omdat er geen enkele vraag naar is. Op dit moment staan er dus nog geen specifieke onderzoeken op stapel naar de vraag op bepaalde beleidsterreinen. Mevrouw Smith geeft aan dat dit stuk niet helemaal strookt met statenstuk 955. Spreker hoopt dat bij de positionering van het onderzoeksbureau de bestuurscommissie wel wordt gehandhaafd, want van daaruit dient de vraag naar onderzoek naar voren te komen.

De VOORZITTER concludeert dat het voorliggende stuk een kaderstellend stuk is waarover slechts discussie in deze commissie plaats kan vinden. De onderzoeksresultaten van het bureau worden betrokken bij het vraaggestuurde beleid en de overige beleidsontwikkeling. Op dat moment kunnen de staten vaststellen of de onderzoeksresultaten voldoende houvast bieden voor het vraaggestuurd beleid. Het vorenstaande betekent ook dat de commissie nu instemt met de kaderstelling van het Onderzoeksprogramma 2003 en dat er aan het einde van dit jaar een evaluatie zal komen van het Onderzoeksprogramma 2003 en een plan voor 2004.

De resultaten van het door het bureau uitgevoerde onderzoek komen bovendien terug in de vergaderingen van deze commissie en de staten. Deze resultaten zullen ook worden betrokken bij het vraaggestuurd beleid.

7. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 13.30 uur.

HW

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 19 februari 2003 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 22 De heer WEGGEMANS merkt op dat het college eind januari 2003 de voorlopige jaarrekening van RTV Drenthe over 2002 heeft gekregen en hij zegt toe dat de staten vóór de statenvergadering van 19 maart 2003 de reactie van het college op die jaarrekening zullen ontvangen.
- 28 De heer WEGGEMANS zegt toe dat hij de commissie vóór de statenvergadering van 19 maart 2003 een aantal modellen van aflossingsschema's zal voorleggen op grond waarvan RTV Drenthe de aan haar verstrekte lening zou kunnen aflossen.
- 31 De heer WEGGEMANS zegt toe dat hij in het stuk dat hij de staten zal doen toekomen vóór de statenvergadering van 19 maart 2003 ook een aantal opmerkingen zal wijden aan het rapport "Drijfzand in Drenthe" en de bijdrage die de heer Harleman tijdens deze commissievergadering heeft gegeven.